

ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ

The relationship between objects

นางสาว กัญญาณัฐ ศรีมรรณ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2557-2558

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ
	The relationship between objects
ชื่อ	นางสาว กัญญาณัฐ ศรีมหารธรณ์
รหัสนักศึกษา	54020421
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณากร วิชาชีวะ

บทคัดย่อ

ปัจจัยทางชีวภาพไม่ได้เป็นตัวกำหนด "สถานะเพศ" ความหมายของสถานะเพศกำหนดได้จากเงื่อนไขเชิงสังคมและวัฒนธรรม ความหมาย การตีความ และการแสดงออกของ "สถานะเพศ" แปรผันแตกต่างกันไปตามแต่ละวัฒนธรรม และเปลี่ยนแปลงไปได้ตามเงื่อนไขของการเวลาแต่ละยุคสมัย นอกจากนี้ ปัจจัยทางสังคม เช่น ชั้นชน อายุ เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ ยังมีส่วนในการเสริมแต่งความหมายเฉพาะ การแสดงออก และประสบการณ์ของสถานะเพศอีกด้วย สิ่งเหล่านี้สะท้อนข้อเท็จจริงที่ว่า สถานะเพศ ไม่อาจนำไปใช้ในความหมายเดียวกันกับเพศได้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคุณของ บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด และคอยอบรมสั่งสอนให้อยู่ในศีลธรรม และเอื้อเฟื้อสนับสนุนตลอดจนเป็นกำลังใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จคล่องได้ด้วยความสามารถจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณากร คณาวิชวะ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

กัญญาณัฐ ศรีมหรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลในการสร้างสรรค์และแนวความคิด	4
2.1 อิทธิพลที่ได้จากความรัก	5
2.2 ความหมายของเพศสภาพ	6
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	7
2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	12
3.2 กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์โลหะ	30
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	42
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	42
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	45
บทที่ 5 บทสรุป	51
เอกสารอ้างอิง	53
ภาพผลงานศิลปะ	54
ประวัติผู้เขียน	63

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
3.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	12
3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	13
3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3	13
3.4 ภาพร่างชั้นที่ 4	14
3.5 ภาพร่างชั้นที่ 1	14
3.6 ภาพร่างชั้นที่ 2	15
3.7 ภาพร่างชั้นที่ 3	15
3.8 ภาพร่างชั้นที่ 4	16
3.9 ภาพร่างชั้นที่ 1	16
3.10 ภาพร่างชั้นที่ 2	17
3.11 ภาพร่างชั้นที่ 3	17
3.12 ภาพร่างชั้นที่ 4	18
3.13 ภาพร่างชั้นที่ 1	19
3.14 ภาพร่างชั้นที่ 2	20
3.15 ภาพร่างชั้นที่ 3	20
3.16 ภาพร่างชั้นที่ 4	21
3.17 ภาพร่างชั้นที่ 1	21
3.18 ภาพร่างชั้นที่ 2	22
3.19 ภาพร่างชั้นที่ 3	22
3.20 ภาพร่างชั้นที่ 4	23
3.21 ภาพร่างชั้นที่ 1	24
3.22 ภาพร่างชั้นที่ 2	24
3.23 ภาพร่างชั้นที่ 3	25
3.24 ภาพร่างชั้นที่ 4	25
3.25 ภาพร่างชั้นที่ 1	26

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า	
3.26	ภาพร่างชั้นที่ 2	26
3.27	ภาพร่างชั้นที่ 3	27
3.28	ภาพร่างชั้นที่ 4	27
3.29	ภาพร่างชั้นที่ 1	28
3.30	ภาพร่างชั้นที่ 2	28
3.31	ภาพร่างชั้นที่ 3	29
3.32	วัสดุอุปกรณ์	30
3.33	ขั้นตอนการจัดกระดาษทราย	32
3.34	ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์	33
3.35	ขั้นตอนการผสมผงซอพฟกราว	33
3.36	ขั้นตอนการเตรียมผงซอพฟกราว	34
3.37	ขั้นตอนการกลึงผงซอพฟกราวลงบนแม่พิมพ์	34
3.38	ขั้นตอนการลอกคั่นแบบลงบนแม่พิมพ์	35
3.39	ขั้นตอนการกลึงผงซอพฟกราวลงบนแม่พิมพ์	35
3.40	ขั้นตอนการปาดผิวลงบนแม่พิมพ์	36
3.41	ขั้นตอนการผสมกรด	36
3.42	ขั้นตอนการนำแม่พิมพ์แช่กรด	37
3.43	ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์	37
3.44	ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยทินเนอร์ น้ำมันสน	38
3.45	ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์เตรียมอุดหมึก	38
3.46	ขั้นตอนการอุดหมึกพิมพ์	39
3.47	ขั้นตอนการเช็ดหมึกพิมพ์	39
3.48	ขั้นตอนการเตรียมกระดาษพิมพ์งาน	40
3.49	ขั้นตอนการเตรียมพิมพ์	40
3.50	ขั้นตอนการพิมพ์	41
3.51	ขั้นตอนการติดเทปกาวน้ำ	41

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์มีเอกลักษณ์ความถนัดในระบบการสื่อสารด้วยสัญลักษณ์ เช่น ภาษา เพื่อการ แสดงออก แลกเปลี่ยนความคิดและการจัดระเบียบ มนุษย์สร้างโครงสร้างทางสังคมอันซับซ้อน ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างมนุษย์ได้ก่อตั้งค่านิยมซึ่งรวมกันเป็นรากฐานของสังคมมนุษย์ มนุษย์ ขึ้นชื่อในความปรารถนาที่จะเข้าใจและมีอิทธิพลเหนือสิ่งแวดล้อมเพศสภาพและความรักสำหรับ มนุษย์เพศสภาพมีหน้าที่ทางสังคมที่สำคัญในการสร้างความใกล้ชิดทางกาย ความสำคัญของเพศ สภาพในมนุษย์สะท้อนออกมาในลักษณะทางกายภาพจำนวนหนึ่ง

1.1 ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมมีแนวโน้มอาศัยอยู่ในกลุ่มสังคมซับซ้อนขนาดใหญ่ มนุษย์ถนัดในการใช้ ระบบการสื่อสารเพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึกของตนแลกเปลี่ยนความคิดและการจัดระเบียบเหนือกว่า สิ่งมีชีวิตอื่นใด ฉะนั้นจึงได้สร้างโครงสร้างทางสังคมอันซับซ้อนซึ่งประกอบด้วยหลายกลุ่มทั้งที่ ร่วมมือและแข่งขันกันระหว่างกลุ่มมนุษย์ มีตั้งแต่ครอบครัวไปจนถึงระดับชาติมนุษย์ได้สร้าง ค่านิยม จารีตสังคมและพิธีกรรมอันหลากหลายกว้างขวางซึ่งทั้งหมดได้ร่วมกันสร้างรากฐาน ของสังคมมนุษย์ จึงหยิบยกประเด็นทางสังคมมุ่งไปกลุ่มเพศสภาพและความรักของมนุษย์ที่เป็นคู่ ครอบครัวยุคใหม่บุคคลสองคนเกี่ยวกับเรื่องคู่และสิ่งของที่เป็นคู่ ฉะนั้นจึงหยิบยกวัตถุสิ่งของที่มี บทบาทการใช้สอยร่วมกันแต่รูปร่างรูปแบบทางบริบทที่ไม่ใช่รูปลักษณะเดียวกันและไม่สามารถขาด วัตถุสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปได้ เพราะฉะนั้นจะไม่สามารถใช้งานจับเคลื่อนได้อย่างสมบูรณ์แบบจึง เปรียบเทียบได้กับคู่รักของมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตทั้งเพศชายและเพศหญิงหรือเพศที่ตามต่างรูปลักษณะ ต่างลักษณะแต่มีจุดประสงค์เดียวกันคือความสัมพันธ์เรื่องคู่ครอง

แสงและเงาเป็นองค์ประกอบของศิลปะที่อยู่คู่กัน แสงเมื่อต้องกระทบกับวัตถุแสงและเงาจะ เป็นตัวกำหนดระดับของค่าน้ำหนัก ความเข้มของเงาจะขึ้นอยู่กับความเข้มของแสง ในที่ที่มีแสง สว่างมาก เงาจะเข้มขึ้นและในที่ที่มีแสงสว่างน้อยเงาจะไม่ชัดเจนในที่ที่ไม่มีแสงสว่างก็จะไม่เกิดเงา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้นข้าพเจ้าสนใจในเรื่องความเป็นแสงและเงา จะเกิดขึ้นเมื่อมีวัตถุที่แสงตกกระทบ อาจใช้วัตถุที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน วัตถุที่ต่อเนื่องกัน วัตถุที่ซ้อนกัน วัตถุที่ชนกัน วัตถุที่แทรกเข้าด้วยกัน วัตถุที่แทรกเข้าหากัน วัตถุที่สานเข้าด้วยกันหรือวัตถุที่มีลักษณะที่แตกต่างกัน จะได้รับการตกกระทบของเงาในรูปแบบที่อาจจะมี ความหมายที่แตกต่างกันออกไป ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าได้คัดสรรแต่ผลงานที่เป็นแพศสภาพ วัสดุสำนักงาน วัสดุก่อสร้าง วัสดุทนไฟ วัสดุสิ่งเปลือง สิ่งเหล่านี้ที่กล่าวมาข้างต้น ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะและการใช้ทิศทางแสงเงาที่เป็นระนาบและผสมผสานด้วยสีที่ทับซ้อนกันทำให้เกิดมิติจนได้มาเป็นผลงานความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอถึงวัตถุประสงค์ความเป็นแพศสภาพของวัตถุต่างๆ
2. เพื่อนำเสนอการแสดงผลออกของแสงและเงาโดยการใช้เส้นเป็นสื่อ
3. เพื่อนำเสนอความคิดและต่อ ยอดความแปลกใหม่ให้แตกต่างกับรูปแบบเดิมๆ
4. เพื่อนำเสนอในเรื่องของการใช้ทัศนธาตุที่เป็นเส้นพื้นฐานของศิลปะ
5. เพื่อศึกษาเทคนิคและข้อผิดพลาดต่างๆในการสร้างผลงาน

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า เป็นเรื่องราวการนำเสนอในแง่มุมของเรื่องคู่ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือวัตถุที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่จำเป็นต้องมีคู่ อาจจะมีบางอย่างที่แตกต่างกันแต่ต้องอยู่ด้วยกันใช้ร่วมกัน

2. รูปแบบของการนำเสนอผลงาน เป็นการสร้างหลากหลายความคิดหลากหลายมุมมองในเรื่องของการใช้ชีวิตประจำวันที่สิ่งแวดล้อมรอบข้างหลายๆอย่าง ต้องใช้คำว่าคู่หรือต้องใช้เป็นคู่หรืออยู่ร่วมกันเป็นคู่ เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันโดยที่แต่ละคนแต่ละอย่างมีนิสัยใจคอที่ต่างกัน มีรูปร่างลักษณะที่ไม่เหมือนกันแต่จำเป็นต้องเอื้ออำนวยต่อกัน เพื่อให้สองสิ่งที่อยู่ร่วมกันหรือใช้ร่วมกันดำรงคำว่าคู่อยู่ได้

3. รูปแบบภาพพิมพ์ 2 มิติ โดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์โลหะ ด้วยการใช้หวีเป็นตัวสร้างรูปแบบ

4. จำนวนผลงาน 8 ชิ้น

4.1 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

4.3 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

4.4 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

4.5 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

4.6 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

4.7 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

4.8 ขนาด 60 x 40 เซนติเมตร

บทที่ 2

อิทธิพลในการสร้างสรรค์และแนวความคิด

ได้มีผู้ให้คำนิยามเกี่ยวกับความหมายของศิลปะไว้มากมายทั้งนักปรัชญานักวิจารณ์และ นักศึกษาศิลปะ เนื่องจากศิลปะเป็นกิจกรรมที่มนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์แสดงออกจากความรู้สึก นึกคิดและอารมณ์จาก มโนภาพที่ได้จากความจริงหรือจากจินตนาการที่คิดฝันขึ้น โดยใช้ภาษา ของศิลปะเป็นสื่อกลางให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในอุดมการณ์นั้น งานศิลปะที่มีคุณค่าจึง สร้างสรรค์ขึ้นจากการแก้ปัญหาที่ต้องใช้สติปัญญาอันสูงส่งจนเชื่อกันว่า มนุษย์เท่านั้นที่มี สติปัญญาจนถึงขั้นที่สามารถจะแก้ปัญหารสร้างสรรคงานศิลปะได้ ทำให้ผลงานมีวิวัฒนาการ เจริญต่อเนื่องเป็นลำดับเนื่องจากธรรมชาติเป็นแหล่งทรัพยากรอันสำคัญของศิลปะ เป็นแหล่ง กระตุ้นให้มนุษย์เกิดแรงคลใจในการสร้างสรรค์ศิลปวัตถุของมนุษย์ทุกแขนง เป็นแหล่งรวม ความรู้สาขาต่าง ๆ ศิลปินเชื่อว่าธรรมชาติรอบตัวนั้นเป็นวัตถุแห่งความรื่นรมย์ยินดีสร้างความ เบิกบานให้แก่ตนเองและผู้อื่นนานัปการ ศิลปินจึงพยายามถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ ดังกล่าว บันทึกลงเป็นงานศิลปะเพื่อเป็นหลักฐานไว้ตามความสามารถและด้วยวัสดุที่เห็นว่าเหมาะสม

หลักการทํางานของศิลปินในการทํางานศิลปะจึงแตกต่างกันตามยุคสมัย เช่น สมัย หนึ่งเชื่อว่าศิลปะจะต้องเลียนแบบธรรมชาติสร้างให้เหมือนธรรมชาติ ผลงานจะปรากฏใน เรื่องของธรรมชาติตามสิ่งที่ตาเห็นมากที่สุด ต่อมามีความเข้าใจว่าการเลียนแบบความเหมือน ตามธรรมชาตินั้นไม่มีความแน่นอน ไม่มีศิลปินคนใดสามารถถ่ายทอดความเหมือนนั้นได้ แนวโน้มการถ่ายทอดก็เปลี่ยนไป

ศิลปะเป็นผลงานที่เกิดจากการแสดงออกของอารมณ์ปัญญาและทัศนคติรวมทั้ง ลักษณะความชำนาญของมนุษย์ ศิลปะจึงเป็นฝีมือทางการช่างการแสดงผลออกมาให้ปรากฏขึ้น ได้อย่างงดงามน่าพิงชมและเกิดอารมณ์สะเทือนใจ การสร้างสรรค์งานศิลปะในปัจจุบันมี แนวโน้มไปในทางเทคนิค ในการสร้างสรรค์และการแสดงออกของความคิดศิลปะจึงมีความ หมายถึงการทำให้วิจิตรพิสดารต่าง ๆ รวมทั้งการใช้วัสดุและเครื่องมือในการสร้างสรรค์ให้ สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน

2.1 อิทธิพลที่ได้จากความรัก

ความรักเป็นความรู้สึกสภาพและเจตคติต่าง ๆ ซึ่งมีตั้งแต่ความชอบระหว่างบุคคล ("ฉันรักแม่ของฉัน") ไปถึงความพึงพอใจ ("ฉันรักอาหารมื้อนั้น")

อาจหมายถึงอารมณ์การดึงดูดและความผูกพันส่วนบุคคลอย่างแรงกล้าบริบททางปรัชญา ความรักเป็นคุณธรรมแสดงออกซึ่งความเมตตาความเห็นอกเห็นใจและความเสน่หาทั้งหมดของมนุษย์ ความรักเป็นแก่นของหลายศาสนาอย่างเช่นในวลี "พระเจ้าเป็นความรัก" ของศาสนาคริสต์หรืออากาเปในพระวรสารในสาระบบความรัก ยังอาจอธิบายได้ว่าเป็นพฤติกรรมต่อตนเองหรือผู้อื่นซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความเห็นอกเห็นใจหรือความเสน่หา คำว่ารักสามารถหมายถึงความถึงความรู้สึกสภาพทางอารมณ์และเจตคติต่าง ๆ ซึ่งอาจมีตั้งแต่ความพอใจทั่วไปจนถึงความดึงดูดระหว่างบุคคลอย่างรุนแรง แต่โดยเจาะจงแล้วความรักสามารถหมายถึงความต้องการอย่างเสน่หาและความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งเป็นความหมายของความรักแบบโรแมนติค ความรักที่มีเพศเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งเป็นความหมายของอีโรส(คำภาษากรีกหมายถึงความรัก) ความใกล้ชิดทางอารมณ์ ซึ่งเป็นความหมายของความรักกับบุคคลในครอบครัวหรือรักบริสุทธิ์ ที่นิยามมิตรภาพหรือความรักแบบอุทิศตัว ในทางศาสนาความหลากหลายของการใช้และความหมายของคำว่ารักนี้ ประกอบกับความรู้สึกอันซับซ้อนที่เข้ามาเกี่ยวข้องทำให้เป็นการยากที่จะนิยามความรักให้แน่นอนแม้จะเทียบกับสภาพอารมณ์อื่น ๆ แล้วก็ตาม ให้ความหมายของคำว่ารักไว้ว่าเป็นคำกริยาหมายถึงมีใจผูกพันด้วยความห่วงใย, มีใจผูกพันด้วยความเสน่หา, มีใจผูกพันฉันคู่สาว, ชอบอย่างไรก็ตามคำว่า "รัก" สามารถมีความหมายที่เกี่ยวข้องกัน แต่แตกต่างกันชัดเจนขึ้นอยู่กับบริบท บ่อยครั้งที่ในแต่ละภาษาจะใช้คำหลายคำเพื่อแสดงออกซึ่งแนวคิดเกี่ยวกับความรักที่แตกต่างกัน ตัวอย่างหนึ่งคือการที่ในภาษากรีกมีคำหลายคำที่ใช้สำหรับความรักความแตกต่างทางวัฒนธรรมในการสร้างกรอบความคิดเกี่ยวกับความรักทำให้เป็นการยากยิ่งขึ้นที่จะหานิยามสากลของความรัก

"...ความรักเป็นสิ่งที่เกิดจากใจไม่อาจบังคับกันได้ความรักที่แท้จริงคือความปรารถนาดีต่อคนที่ตนรักความยินดีที่คนที่ตนรักมีความสุข การให้อภัยเมื่อคนที่ตนรักทำผิดและการเสียสละความสุขของตนเพื่อความสุขของคนที่ตนรัก จำเลยปรารถนาจะยึดครองผู้ตายเพื่อความสุขของจำเลยเองเมื่อ ไม่สมหวังจำเลยก็ฆ่าผู้ตายเป็นความผิดและการกระทำที่เห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ของจำเลยโดยฝ่ายเดียวมิได้คำนึงถึงจิตใจและความรู้สึกของผู้ตาย หาใช่ความรักไม่ทั้งเป็นความเห็นผิดที่เป็นอันตรายต่อสังคมอย่างยิ่ง..."

ความรักระหว่างบุคคลความรักประเภทนี้หมายถึง ความรักระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน โดยเป็นความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ทรงพลังว่าการชอบบุคคลอื่นธรรมชาติความรักระหว่างบุคคลนี้เกี่ยวข้องมากที่สุดกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรักประเภทนี้อาจเกิดขึ้นระหว่างสมาชิกในครอบครัว เพื่อนหรือคู่รัก นอกจากนี้ยังมีความคิดปกติทางจิตหลายอย่างที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวข้องกับความรักอย่างเช่น การหมกมุ่นทางเพศวัตถุ (ที่เกิดจากฝีมือมนุษย์) สิ่งที่สามารถมองเห็นและจับต้องได้, สิ่งของ, เซลล์ประสาทที่จอตาเป็นส่วนที่ช่วยให้เรามองเห็นวัตถุต่างๆ วัตถุปัจจัย วัตถุ, สิ่งของ, ปัจจัยงานที่ดีไม่เพียงแต่จะช่วยให้มีความเป็นอยู่ที่ดี แต่ยังช่วยให้มีวัตถุปัจจัยตามต้องการด้วยที่อยู่รอบตัวเรามีทั้งที่เป็นของเล่นของใช้รวมถึงสิ่งที่เราสามารถรับประทาน ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญในชีวิตประจำวัน สิ่งของที่มีความแตกต่างกัน ทั้งรูปร่างขนาดน้ำหนัก สีกลิ่น

2.2 ความหมายของเพศสภาพ

เพศสภาพ (Gender) คือสิ่งสร้างของสังคม “ความเป็นหญิง” หรือ “ความเป็นชาย” ของมนุษย์จึงเป็นผลจากการปลูกฝังหรือหล่อหลอมโดยสังคมหรือวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเรื่องของธรรมชาติ ด้วยเหตุนี้ จึงคิดว่า ความเป็นชายหรือความเป็นหญิงนั้นเป็นนิยามความหมายที่ถูกกำหนดขึ้นในฐานะวัตถุทางเพศอันซ่อนเร้นไปด้วยมิติของความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างอำนาจแฝงอยู่

อนึ่ง ความชัดเจนของกระบวนการทางสังคมทำให้เราดำรงอยู่ในระบบสองเพศสภาพอย่างเคร่งครัด กล่าวคือ “ความเป็นหญิง” กับ “ความเป็นชาย” เท่านั้น โดยความชัดเจนทางเพศสภาพส่งผลต่อชีวิตทางสังคมหรือความสัมพันธ์ทางสังคม ในทำนองเดียวกันความไม่ชัดเจนทางเพศสภาพจึงสร้างความสับสนให้กับการจัดความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างทางสังคม ซึ่งในสังคมที่กำหนดกรอบและการจำกัดสองเพศสภาพอย่างเคร่งครัดนี้ วาทกรรมการข้ามเพศสภาพจึงสร้างความอึดอัดในสังคมอย่างชัดเจน

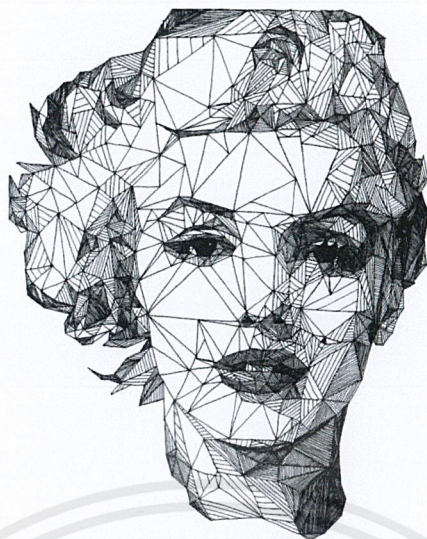
ด้วยปัจจัยของกระบวนการสรรค์สร้างปรุงแต่งทางสังคม ระบบสองเพศสภาพที่มีลักษณะเคร่งครัดนี้ วางแบบขอบเขตอยู่กับ โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เรียกว่า Patriarchy กล่าวคือ ในสองเพศสภาพนี้มีเพศสภาพหนึ่ง (ความเป็นชาย) ที่ดีกว่าหรือเหนือกว่าอีกเพศสภาพหนึ่ง (ความเป็นหญิง) และยิ่งไปกว่านั้น “ความเป็นหญิง” จึงถูกนิยามโดยเอาความต้องการของผู้ชายเป็นตัวตั้ง เช่น “ผู้หญิง” ถูกนิยามว่าเป็นวัตถุทางเพศ หรือเป็นเพศแม่ที่ต้องดูแลเลี้ยงดู หรือการที่ผู้หญิงมีที่ทางอยู่ในครัวเรือน ซึ่งนั่นเป็นการมองบนฐานของระบบนิยมชาย แต่หากมองในมุมกลับกัน ย่อมปฏิเสธไม่ได้ว่า “ความเป็นชาย” ได้ถูกนิยามเป็นวัตถุเพศที่ถูกกรอบทางสังคมวางไว้ให้อยู่ในสภาพของระบบชายเป็นใหญ่เช่นกัน เมื่อความเป็นชายถูกระบบนิยมชายให้เป็นเพศพ่อ และความเป็นพ่อที่ต้องเลี้ยงดูครอบครัว บนฐานที่ครอบคลุมถึงการที่ต้องดูแลเมียและลูก ซึ่งเรื่องเพศชายเป็นใหญ่นั้น น่าจะมาจากการศึกษาทางสังคมวิทยา-มานุษยวิทยาที่มีความเชื่อว่าเพศชายที่เป็นผู้ต้องหาอาหารประเภทเนื้อสัตว์ มีความสำคัญ

กว่าเพศหญิงที่เป็นผู้หาอาหารประเภทผักผลไม้ การให้ความสำคัญกับอารยะธรรมทางการล่า
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

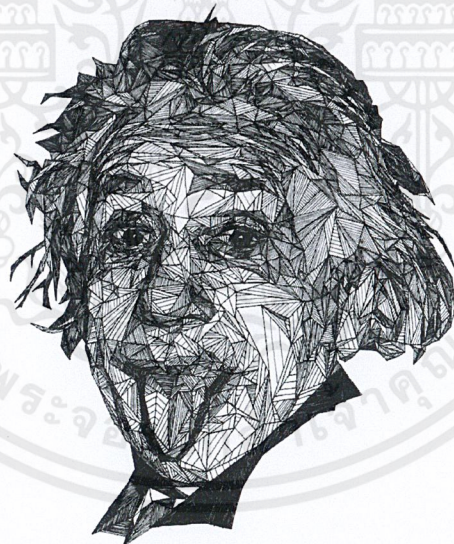
สัตว์และละเลยความสนใจในวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติของสตรีความรู้ในการเลี้ยงดูของผู้หญิง จนมีผู้เสนอว่า “ความเป็นใหญ่ของเพศชาย” นั้น อาจเป็นเพียงภาพลวงตาที่ผู้ชายในสังคมที่นักมนุษยวิทยาศึกษาพยายามสร้างขึ้นร่วมกับนักมนุษยวิทยาก็เป็นไปได้เช่นเดียวกับ Michel Foucault ที่ได้อธิบายไว้ใน The History of Sexuality กล่าวว่าด้วยลักษณะความสัมพันธ์และการตั้งนิยามทางเพศสภาพในลักษณะนี้ ตามคำจำกัดความของสังคมสมัยก่อนและกฎระเบียบที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ย่อมทำให้กระบวนการร่วมเพศทางทวารหนักเป็นการกระทำที่ต้องห้าม คนเหล่านั้นผู้ซึ่งกลายเป็นคนผิดไม่ใช่เรื่องอื่นใด แต่ เป็นเพราะการที่พวกเขาเป็นบุคคลที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบเหล่านั้น ซึ่งแน่นอน ความเป็นชายก็ถูกกำหนดกรอบให้ “เป็นชาย” ไว้เช่นกัน เพศสภาพชายมีความสัมพันธ์กับเพศสภาพชายถือเป็นความผิดแปลกทางสังคม ทำให้ชี้ให้เห็นในมุมมองที่ว่า ที่สุดแล้วการถูกกำหนด “ความเป็นชายหรือความเป็นหญิง” นั้น ล้วนถูกอะไรบางอย่างกำหนดและวางกรอบให้เป็นเช่นนั้น จนกระทั่งถักทอเชิงโครงสร้างก่อให้เกิดความเคยชินทางสังคมให้เพศสภาพชายเป็นเพศสภาพที่ถูกนิยามบนความนิยาม

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

จอช ไบรอัน เป็นศิลปินเก่าชาวอังกฤษ เขาสร้างภาพวาดที่ไม่ซ้ำกันและที่โดดเด่นของดาราที่มีชื่อเสียงที่รู้จักดีเช่น มาริลีน มอนโร, อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์, เอมี ไวเฮาส์, จอห์นนี่ น็อกฮิลล์, เฮเลน่า บอนแฮม คาร์เตอร์, จอห์นนี่ เดปป์ เป็นงานวาดมือโดยปากกา การวาดเส้นลักษณะนี้ ใช้วิธีคิดที่คล้ายกับเทคนิคที่เรียกว่า Triangulations เป็นการคำนวณองศาของเหลี่ยมมุมให้สัมพันธ์กับความเอียงของพื้นผิว และลักษณะแสงตกกระทบบนจะวาด (ศิลปินจำเป็นต้องรู้ลักษณะ โครงสร้างของสิ่งที่จะวาดก่อน หรือพูดง่าย ๆ คือ ต้องรู้จักแบบให้ดี ถึงจะคัดแปลงเป็นอย่างอื่นได้) ผลงานของ Bryan นั้น วาดด้วยปากกาที่มีขนาดหัวตั้งแต่ 0.1 มิลลิเมตร 1.0 มิลลิเมตร ซึ่งเล็กมาก (ทำให้งานละเอียดมาก) เมื่อวาดโครงสร้างสามเหลี่ยมเล็กๆ ไปจนทั่วงานแล้ว จึงลงเส้นน้ำหนักเพิ่ม ในพื้นที่ๆ เป็นเงาอีกที และต้องใช้เวลาวาด 7 ถึง 12 ชม. ต่อผลงานแต่ละชิ้น ขึ้นอยู่กับมีส่วนที่ดำในงานมากน้อยแค่ไหน ถ้ามีดำมากก็ต้องลงเส้นมาก และใช้เวลามากขึ้นนั่นเอง

ไอรอน จอช,มารีลิน มอนโร, เทคนิคปากกาดำ

จอช ไอรอน,อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์, เทคนิคปากกาดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอช ไบรอัน,เอมี่ ไวน์เฮาส์, เทคนิคปากกาคำ

จอช ไบรอัน,จอห์นนี่ น็อกฮิลล์,เทคนิคปากกาคำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอช ไบรอัน, เฮเลน่า บอนแฮม คาร์เตอร์, เทคนิกปากกาคำ

จอช ไบรอัน, จอห์นนี่ เดปป์, เทคนิกปากกาคำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวความคิดสร้างสรรค์

สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมากู้กันอาจไม่จำเป็นที่ต้องมีลักษณะที่เหมือนหรือคล้ายกัน จึงจะสามารถเข้ากันได้เท่านั้น แต่สิ่งที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงกลับมีความลงตัว มีประโยชน์ที่เอื้ออำนวยต่อกันโดยที่ขาดกันไม่ได้แต่นำมาซึ่งความสมบูรณ์ เพียงแค่มีความคิดความต้องการที่ตรงกันก็สามารถใช้คำว่าเป็นคู่หรือคู่ได้เช่นกัน การมองรูปทรงที่พบเห็นจากสิ่งของใช้ประจำวันของข้าพเจ้าจะให้ค่าความเป็นเพศขึ้นมาใหม่ไม่ว่าจะเกิดจากสัญลักษณ์ที่เป็นสากลหรือกำหนดขึ้นเองด้วยความรู้สึก ดังนั้นวัตถุดิบของต่างๆจะมีเพศแฝงตัวอยู่ เช่น เต้ารับไฟกับปลั๊กไฟ ให้เต้ารับไฟแทนเพศหญิง ปลั๊กไฟเป็นเพศชาย

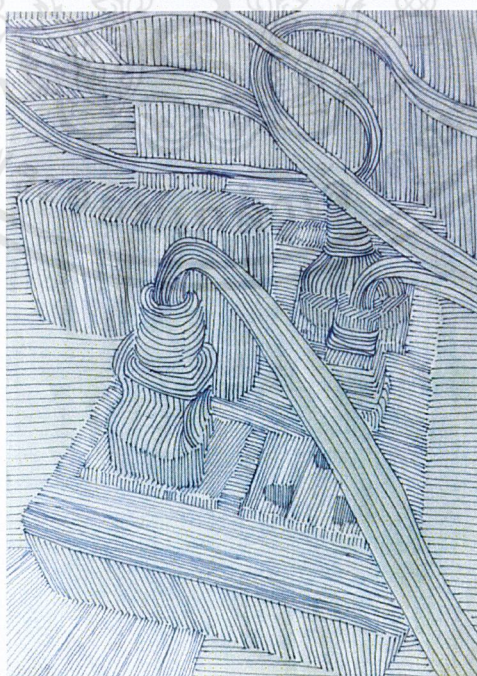
บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะนั้นข้อผิดพลาดถือเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง อาจจะกล่าวได้ว่าการพัฒนาผลงานนั้น อาจมีจุดเริ่มต้นมาจากการเรียนรู้ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการทำงาน สิ่งเหล่านี้สั่งสมและก่อให้เกิดเป็นประสบการณ์ที่นอกเหนือจากการค้นคว้าหาข้อมูลต่าง ๆ ฉะนั้นช่วงเวลาที่ผ่านมาก่อให้เกิดการเรียนรู้ และข้าพเจ้าคิดว่าศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานควรจะให้ความสำคัญในเรื่องของการจดบันทึกเพื่อนำเสนอวิธีการทำงานในแต่ละครั้งที่ปฏิบัติงาน การดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ทำการรวบรวมข้อมูลของแหล่งที่มาและต้นแบบ ภาพร่างของงานสร้างสรรค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงวิธีการทำงานของศิลปินนิพนธ์ชุดนี้ สามารถแยกออกเป็น 3 โครงการดังนี้

3.1 โครงการที่ 1 ภาพร่างและการและการพัฒนาการร่าง

โครงการที่ 1 ภาพร่างชุดที่ 1

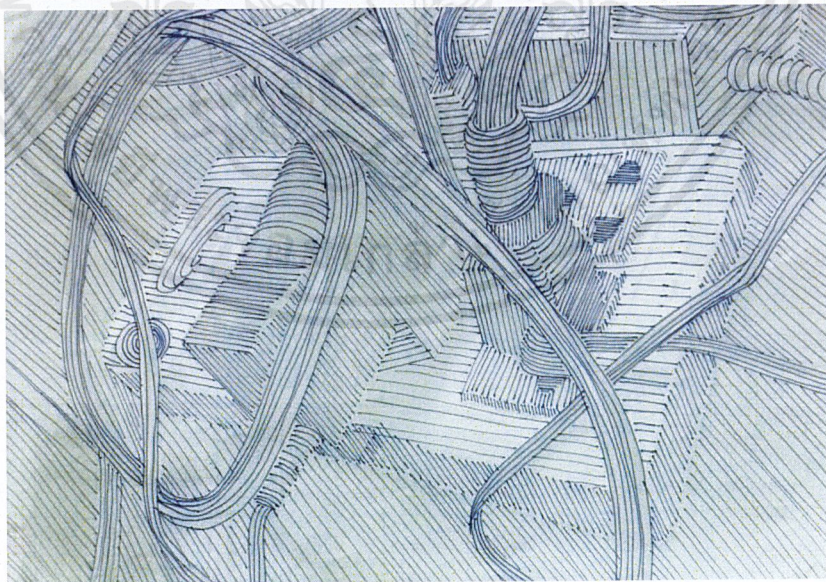

ภาพที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

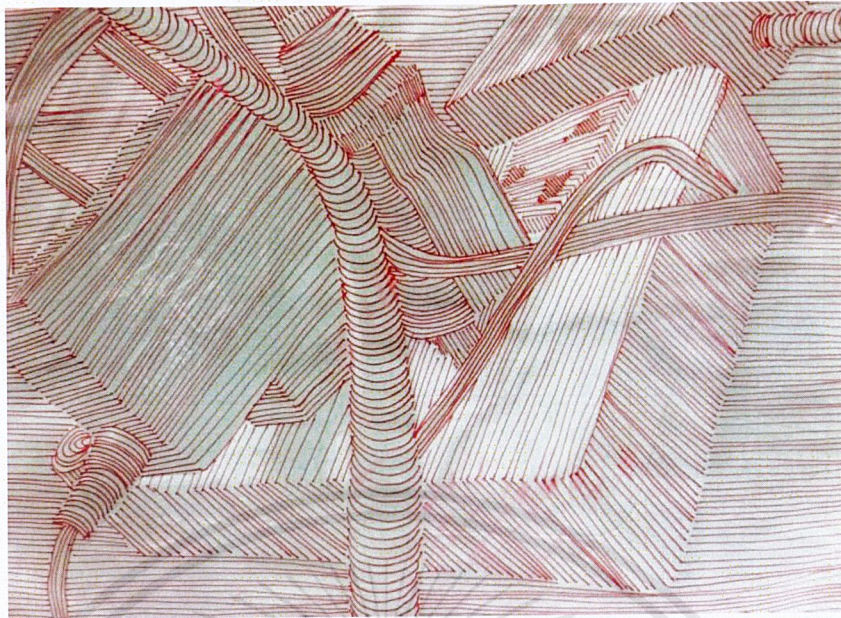

ภาพที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

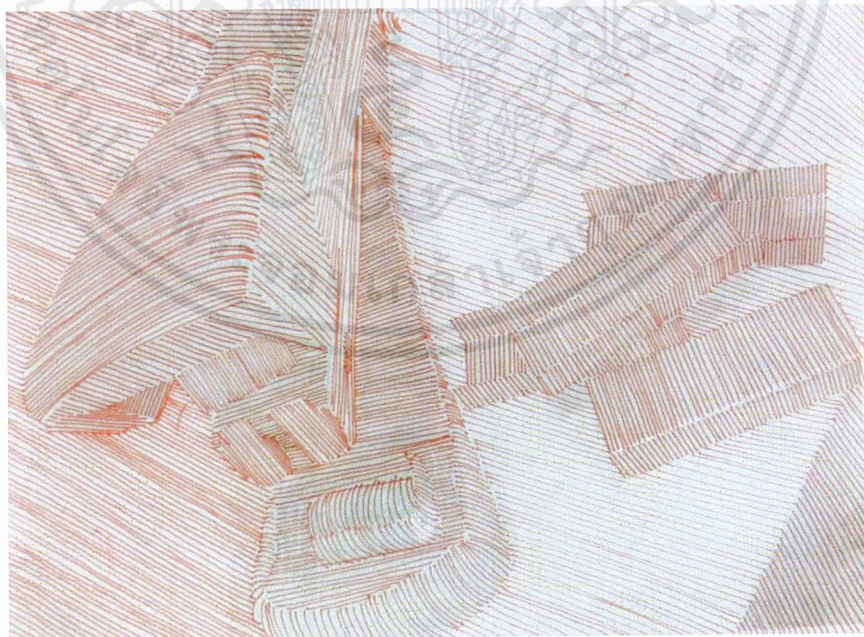
ภาพที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

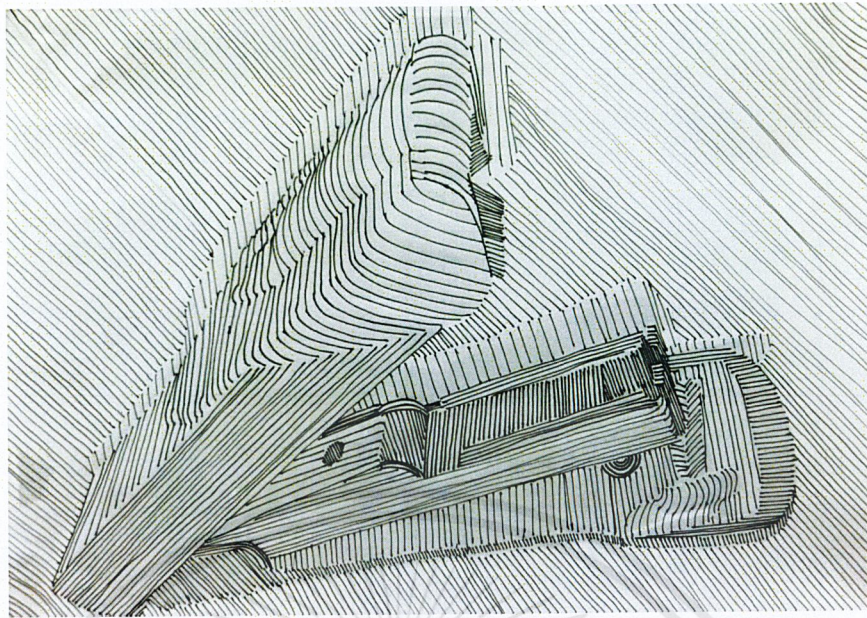
ภาพที่ 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 4

โครงการที่ 1 ภาพร่างชุดที่ 2

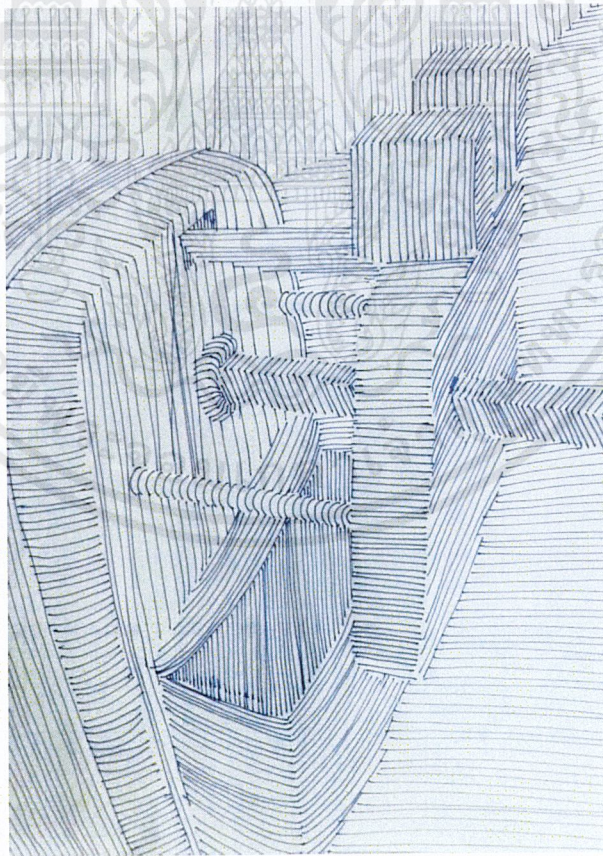

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

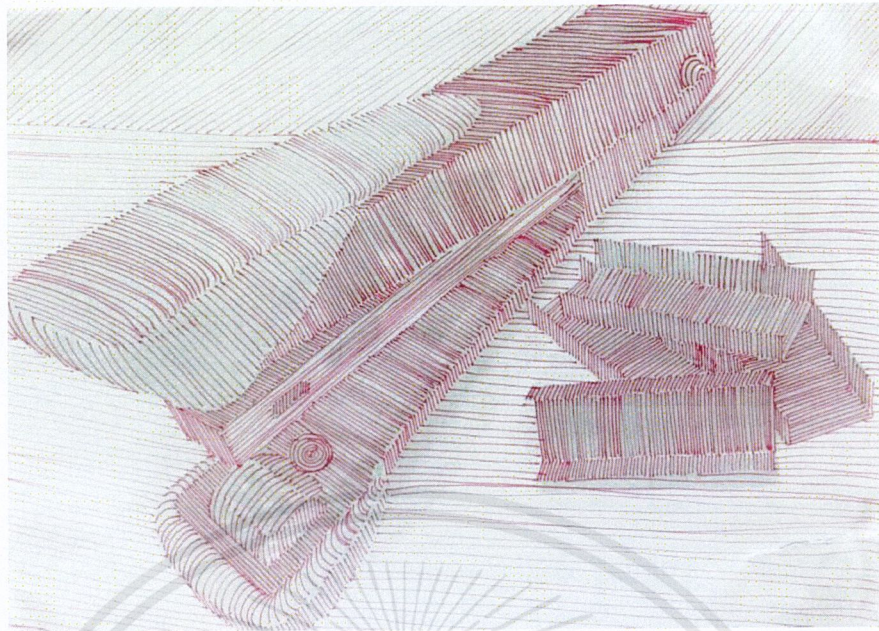

ภาพที่ 3.6 ภาพร่างชั้นที่ 2

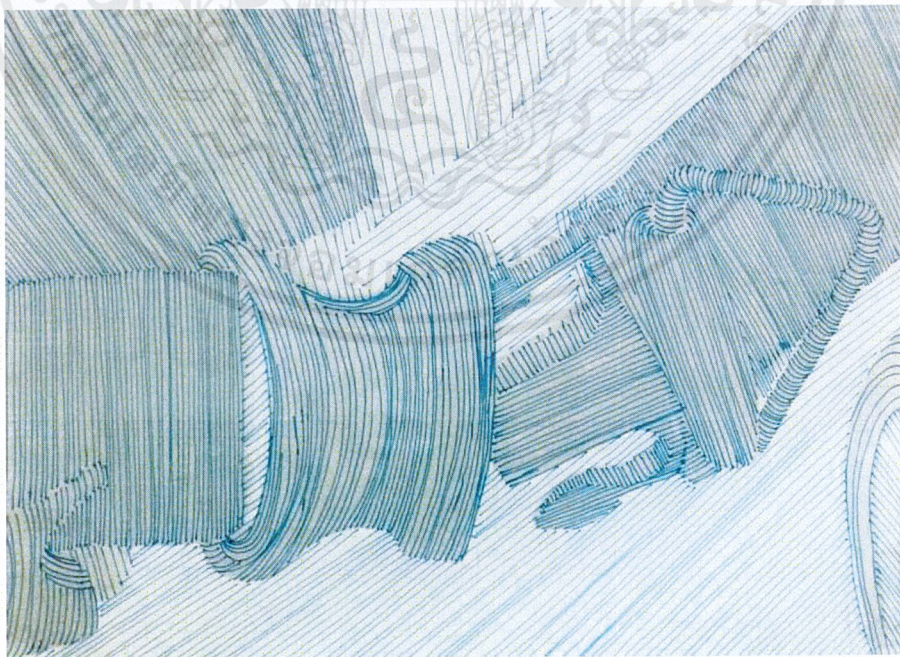
ภาพที่ 3.7 ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

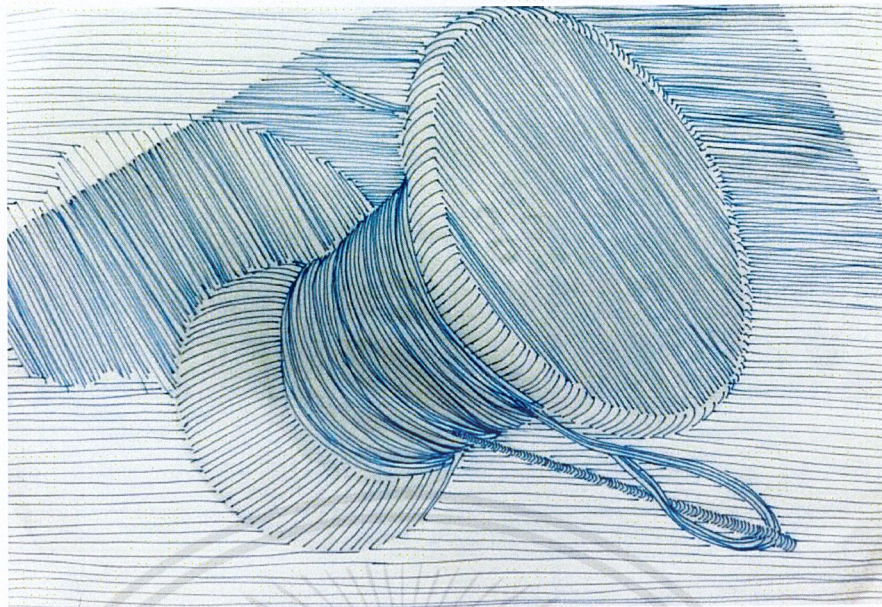
ภาพที่ 3.8 ภาพร่างชั้นที่ 4

โครงการที่ 1 ภาพร่างชุดที่ 3

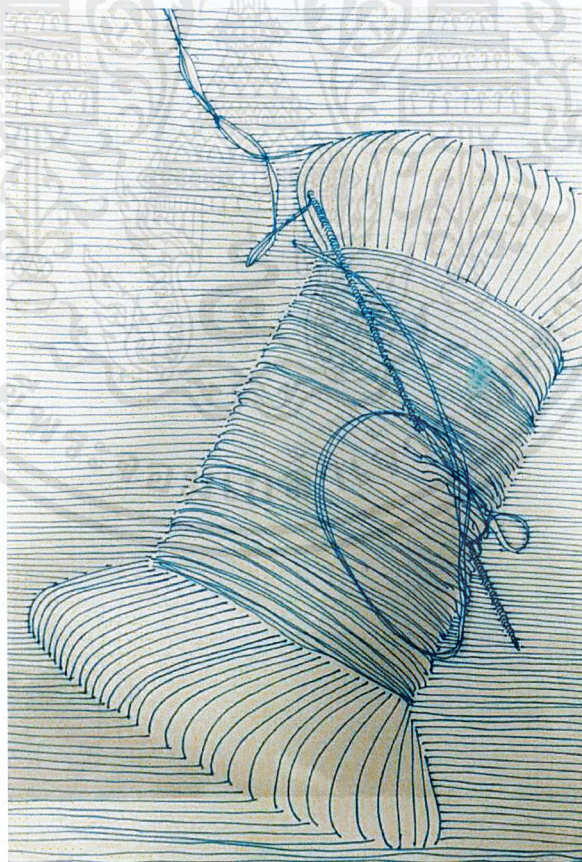

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

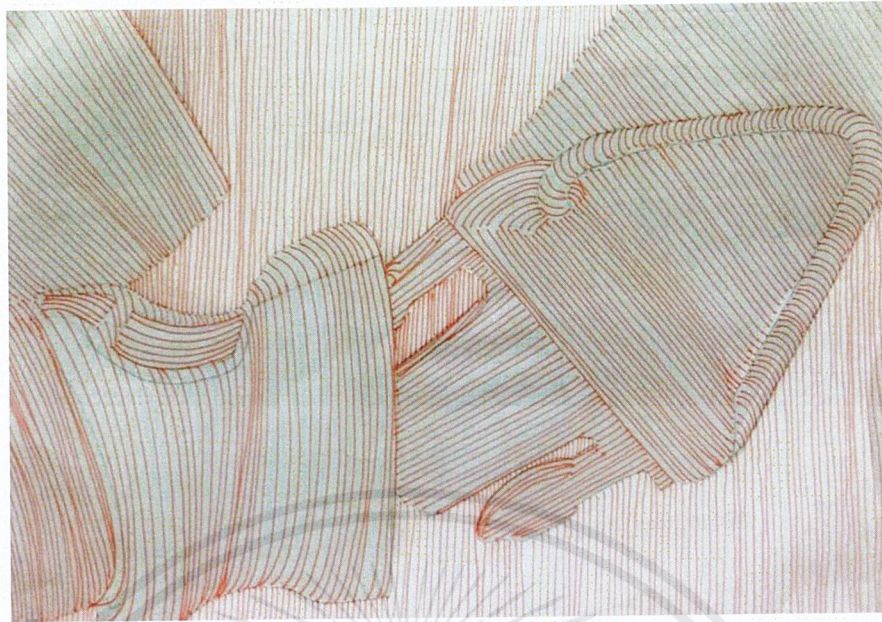

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชั้นที่ 4

ในภาพร่างโครงการที่ 1 นี้ข้าพเจ้าต้องการสร้างสรรค์ผลงานในเรื่องของการนำวัสดุที่มีรูปลักษณะที่ต่างกันอย่างแต่จำเป็นต้องใช้ร่วมกัน เป็นของที่คู่กันขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ มิเช่นนั้นวัสดุทั้งสองสิ่งก็จะไม่สามารถใช้งานได้ โดยข้าพเจ้าได้เลือกแต่่วัตถุที่เป็นเครื่องใช้สำนักงาน วัสดุก่อสร้าง วัสดุทนไฟ วัสดุสิ้นเปลือง เป็นต้น แต่ภาพชุดนี้ข้าพเจ้านำเสนอในรูปแบบปพลิเคชันซึ่งเป็นการรับกับเด้าเทียบหรือวัตถุที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันและอยู่รอบ ๆ ตัวข้าพเจ้า แต่ละชั้นข้าพเจ้าจะให้สีที่มีความแตกต่างกันรวมถึงความหมาย ข้าพเจ้าสนใจรูปทรงของวัตถุ เก็บข้อมูลโดยการถ่ายภาพมีการสังเกตลักษณะของแสงเงา ความเป็นมิติของตัววัตถุ นำมาถ่ายทอดด้วยเส้นซึ่งเรื่องของเส้น ข้าพเจ้าสนใจที่จะใช้เส้นสัมพันธ์ไปกับรูปทรงโดยรวมของวัตถุ ผู้ชมสามารถตีความหมายของภาพในแต่ละชั้นด้วยดี ภาพร่างที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานจริง คือ

ภาพร่างโครงการที่ 1 ชุดที่ 1 ชั้นที่ 1

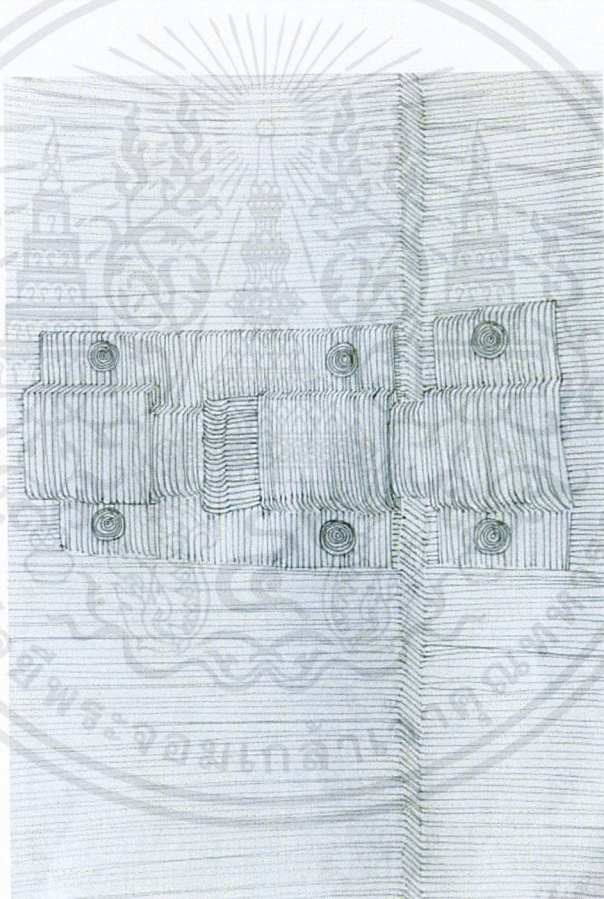
ภาพร่างโครงการชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

ภาพร่างโครงการที่ 1 ชุดที่ 3 ชั้นที่ 3

ในการสร้างผลงานจริง ด้วยองค์ประกอบที่ข้าพเจ้าเห็นว่าภาพร่าง 3 ชั้นเมื่อนำมาขยายเป็นงานจริงแล้วมีทั้งระยะ มิติและมุมมองที่ชัดเจน อีกทั้งสีของตัวผลงานอาจจะมีการพัฒนาต่อไปได้อีก เพื่อให้สีสันสอดคล้องกับเส้นและที่มีของผลงานด้วย

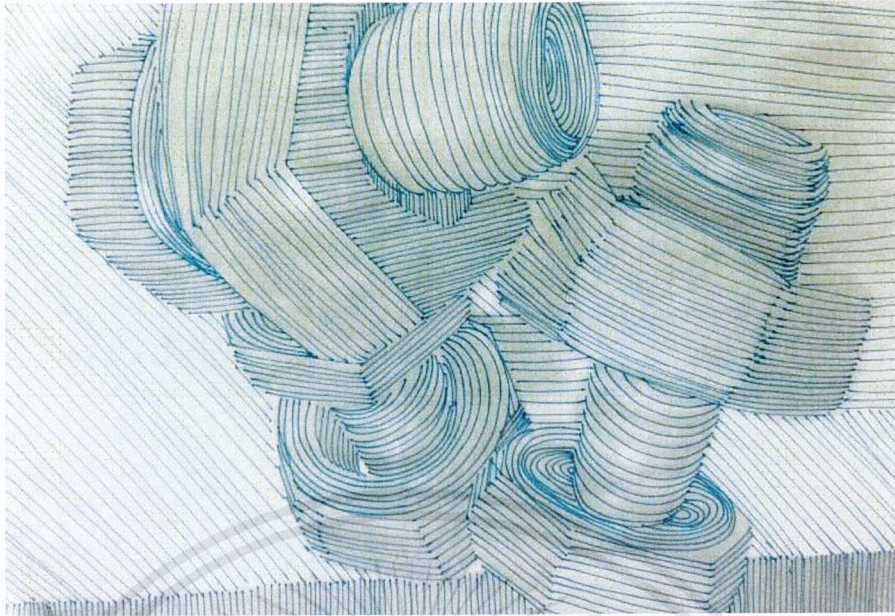
3.2 โครงการที่ 2 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

โครงการที่ 2 ภาพร่างชุดที่ 1

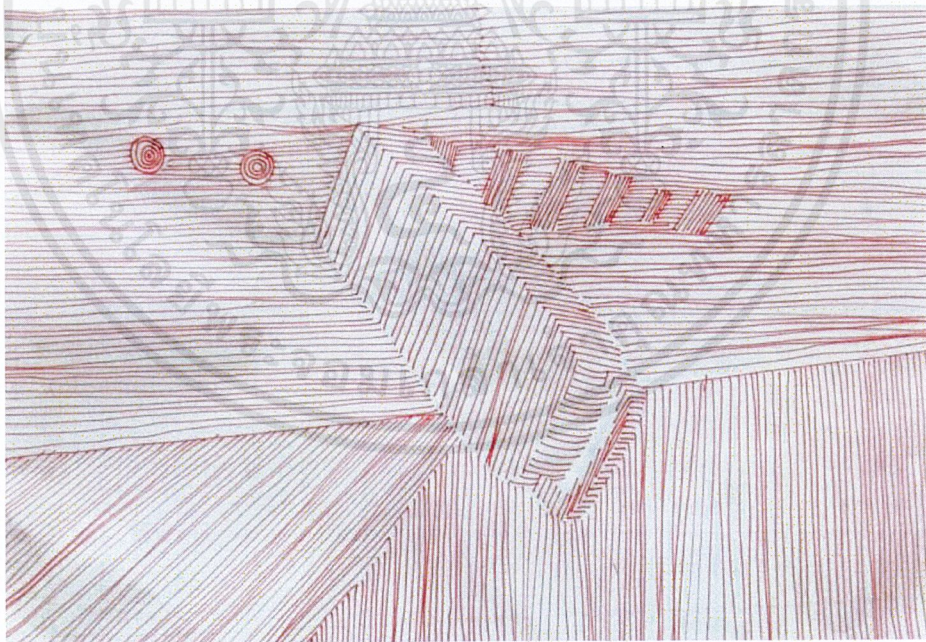

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

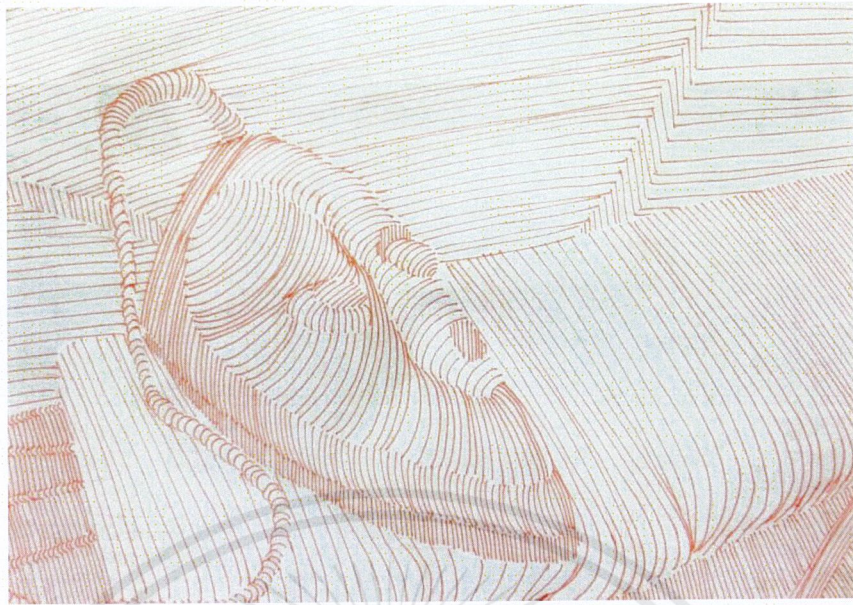
ภาพที่ 3.16 ภาพร่างชั้นที่ 4

โครงการที่ 2 ภาพร่างชุดที่ 2

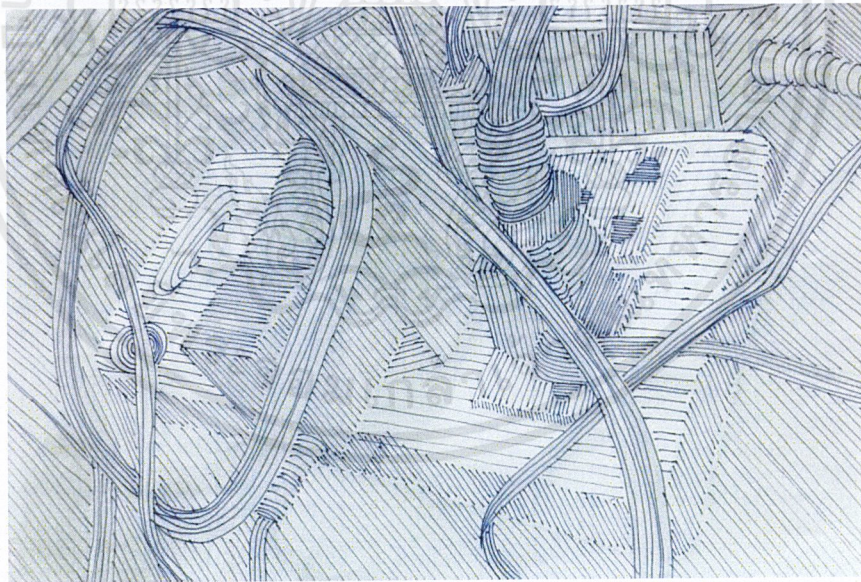

ภาพที่ 3.17 ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

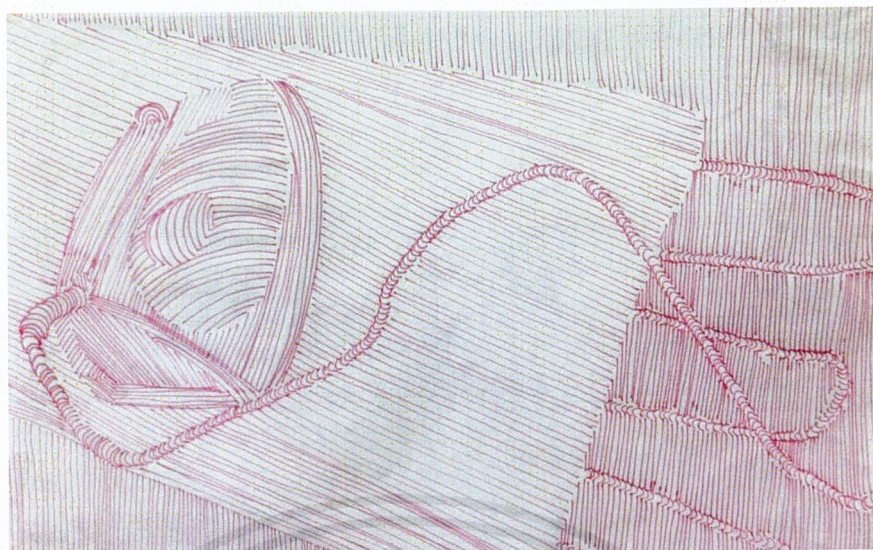

ภาพที่ 3.18 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.19 ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.20 ภาพร่างชั้นที่ 4

ในภาพร่างโครงการที่ 2 จากรูปภาพที่ข้าพเจ้าสนใจ ข้าพเจ้าสังเกตจากวัตถุในชีวิตประจำวันเห็นถึงความเป็นเพศของวัตถุ ซึ่งอาจเกิดจากความรู้สึก หรือ หรือกายภาพของตัวสิ่งเองที่มีความสัมพันธ์กัน เส้นในโครงการนี้ได้พัฒนาให้เป็นส่วนกำหนดพื้นที่ของแสงเงาไปในตัว นอกเหนือจากเป็นส่วนกำหนดรูปทรงทั้งนี้ เช่น ในภาพรวมยังเป็นส่วนกำหนดความรู้สึกของภาพทั้งหมด

ภาพร่างโครงการที่ 2 ชุดที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพร่างโครงการที่ 2 ชุดที่ 2 ชั้นที่ 3

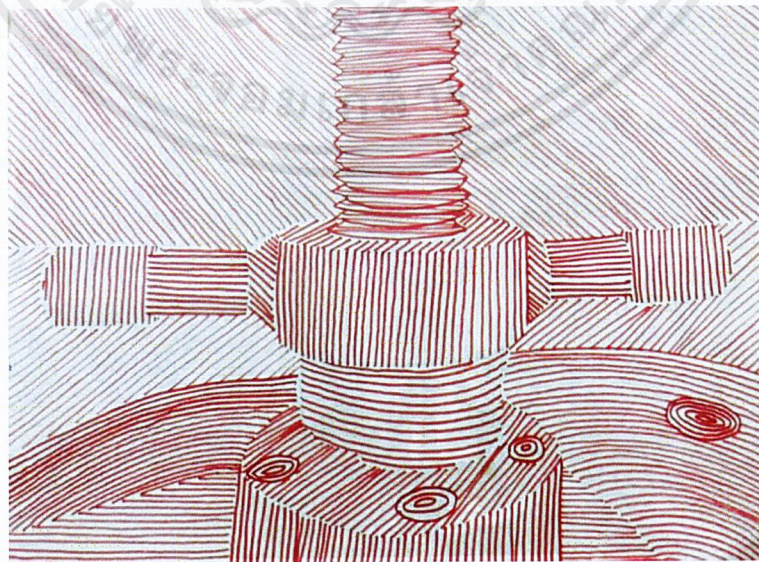
การที่ข้าพเจ้านำภาพร่างสองชิ้นนี้มาขยายเป็นงานจริง เพราะมีรูปทรงที่สื่อถึงเรื่องเพศสภาพที่ค่อนข้างชัดเจน และเป็นวัสดุที่พบเห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน

3.3 โครงการที่ 3 ภาพร่างและการพัฒนาการร่าง

โครงการที่ 3 ภาพร่างชุดที่ 1

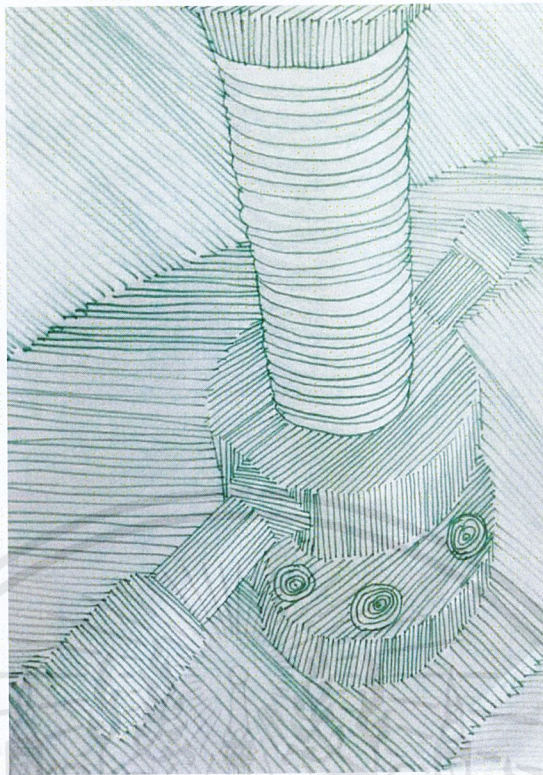

ภาพที่ 3.21 ภาพร่างชิ้นที่ 1

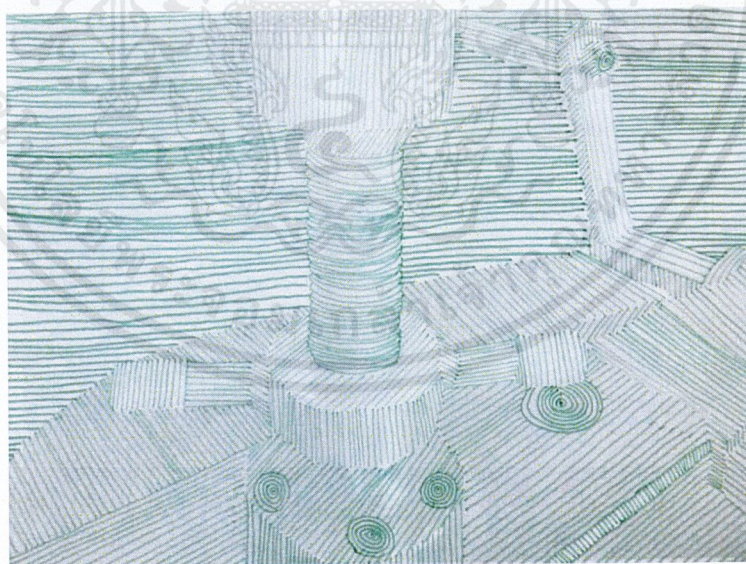

ภาพที่ 3.22 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.23 ภาพร่างชิ้นที่ 3

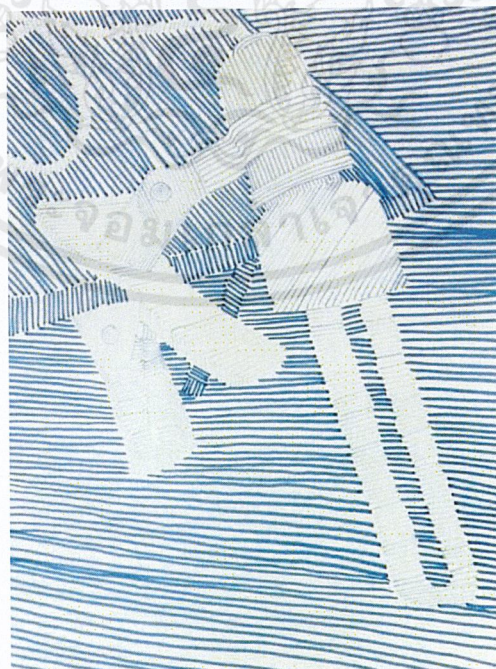
ภาพที่ 3.24 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3 ภาพร่างชุดที่ 2

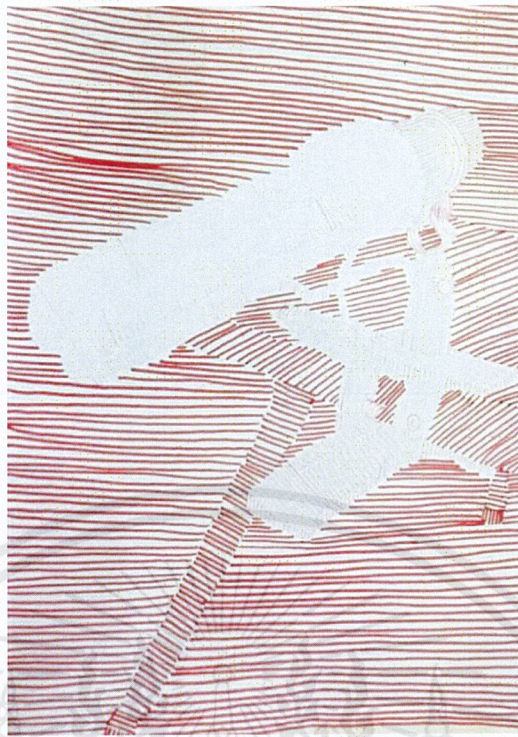

ภาพที่ 3.25 ภาพร่างชิ้นที่ 1

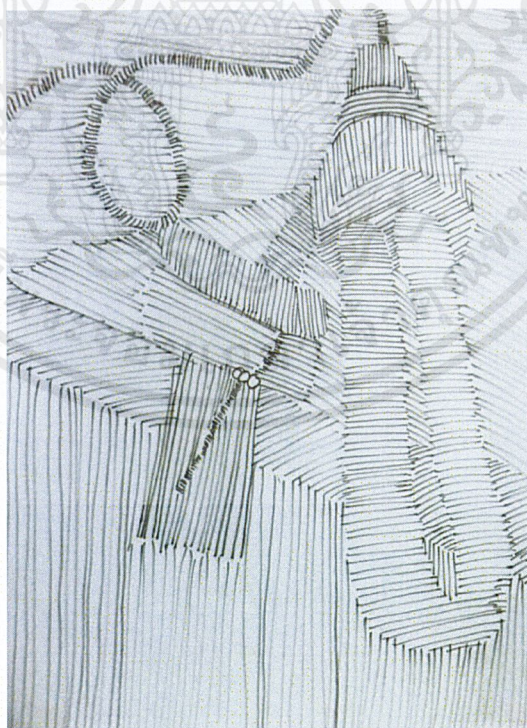

ภาพที่ 3.26 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

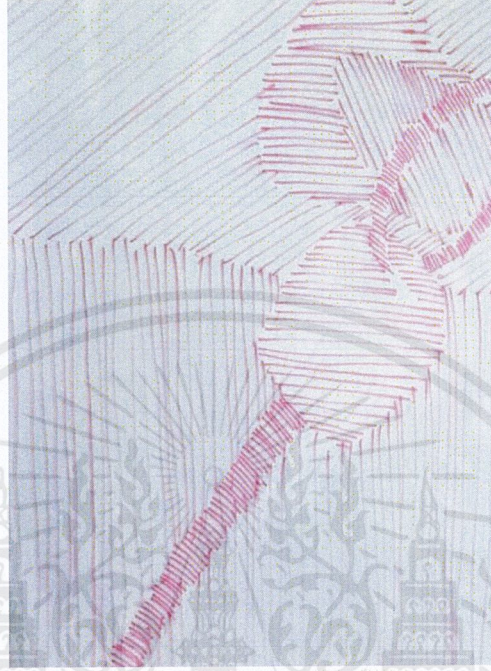
ภาพที่ 3.27 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.28 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3 ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 3.29 ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.30 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 ภาพร่างชั้นที่ 3

ภาพร่างในชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการนำเสนอให้ชัดเจนขึ้น โดยเลือกถ่ายภาพจากวัตถุที่มีรูปทรงสองส่วนที่ต้องทำงานร่วมกัน ซึ่งแทนค่าด้วยความเป็นเพศหญิง เพศชายลงไป แต่ยังมีขอบเขตจากวัตถุที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับข้าพเจ้า ในรูปแบบเส้นมีความชัดเจนในการกำหนดพื้นที่ของความเป็น 3 มิติของรูปทรงชัดเจนขึ้น ในทางเทคนิคได้แก้ไขปัญหาด้วยวิธีการผสมผสงขอฟกราวให้มีความเข้มข้นมากขึ้นทำให้เกิดรอยร่วนในงานน้อยลงและขั้นตอนการปิดวานิชดำที่ไม่ตรงกับต้นแบบทำให้รูปทรงเปลี่ยนไป ต้องแก้ไขด้วยการทำให้มือนิ่งและมีความประณีตมากยิ่งขึ้นดังนั้น ในโครงการที่ 3 นี้ถือว่าเป็นผลงานที่ค่อนข้างสมบูรณ์

ภาพร่าง โครงการที่ 3 ชุดที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพร่าง โครงการที่ 3 ชุดที่ 3 ชั้นที่ 4

ภาพร่าง โครงการที่ 3 ชุดที่ 3 ชั้นที่ 2

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างโครงการที่ 3 ทั้ง 3 ชั้นมาเป็นต้นแบบในการสร้างผลงานจริงด้วยรูปลักษณะที่สื่อความหมายได้ชัดเจน องค์ประกอบที่ข้าพเจ้าคิดว่านำมาขยายเป็นงานจริงก็จะสมบูรณ์แบบเพราะมีเส้นที่ทำให้งานดูมีมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. แม่พิมพ์โลหะทองแดง
2. จารบีสารหล่อลื่น
3. ผงวานิชดำ
4. หัวขนาดต่างๆ
5. ลูกกลิ้ง
6. กระดาษฟาเบียโน
7. กระดาษบรูฟ
8. กระดาษทราย
9. ทินเนอร์
10. น้ำมันสน
11. น้ำปลา
12. ผงซักฟอก
13. ฟอกกี้
14. กระดาษกาวน้ำ
15. กระดาษลอกลาย
16. กระดาษทรายเบอร์ละเอียดที่สุด
17. วานิชดำ
18. เศษผ้า
19. เกรียง
20. กรด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. เทปกาว
22. ยางปาด
23. น้ำสะอาด
24. บ่อกรด

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์ภาพพิมพ์โลหะ

ภาพที่ 3.33 ขั้นตอนการขัดกระดาษทราย

นำกระดาษทรายมาขัดแม่พิมพ์ด้านใดด้านหนึ่งด้วยกระดาษทรายที่ละเอียดที่สุดเบอร์ 2000 ขัดจนกว่าแม่พิมพ์จะใส จากนั้นนำแม่พิมพ์ไปล้างน้ำเปล่าให้สะอาดและตากแม่พิมพ์ให้แห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

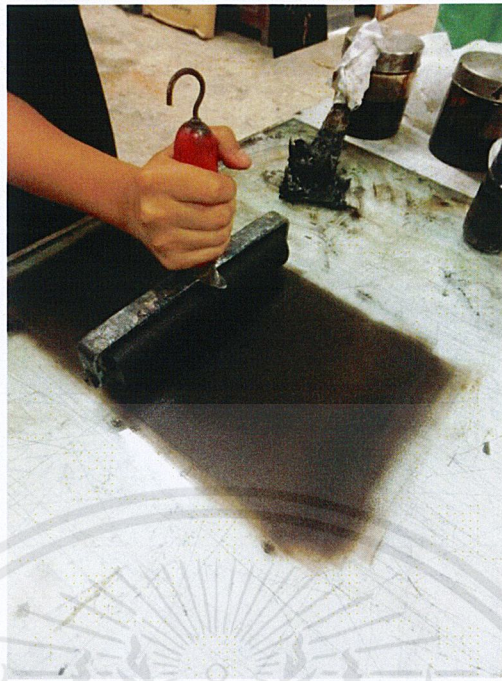
ภาพที่ 3.34 ขั้นตอนการเตรียมแม่พิมพ์

ทาวานิชด้านที่ไม่ได้ขัดหรือไม่ได้ใช้งานให้ทั่วแม่พิมพ์ด้วยวานิชที่ผสมกับน้ำมันสนแล้ว และรองกว่าวานิชจะแห้งและนำยูนิเทปมาปิดทับให้เรียบไม่ให้มีช่องอากาศเพื่อไม่ให้กรดเข้าไปกัดแม่พิมพ์

ภาพที่ 3.35 ขั้นตอนผสมผงซอพฟกราว

ใส่จารบีกับผงวานิชด้วยปริมาณที่พอเหมาะ แล้วผสมให้เข้ากันจนกว่าจะเป็นเนื้อเดียวกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.36 ขั้นตอนการเตรียมผงขอฟกราว

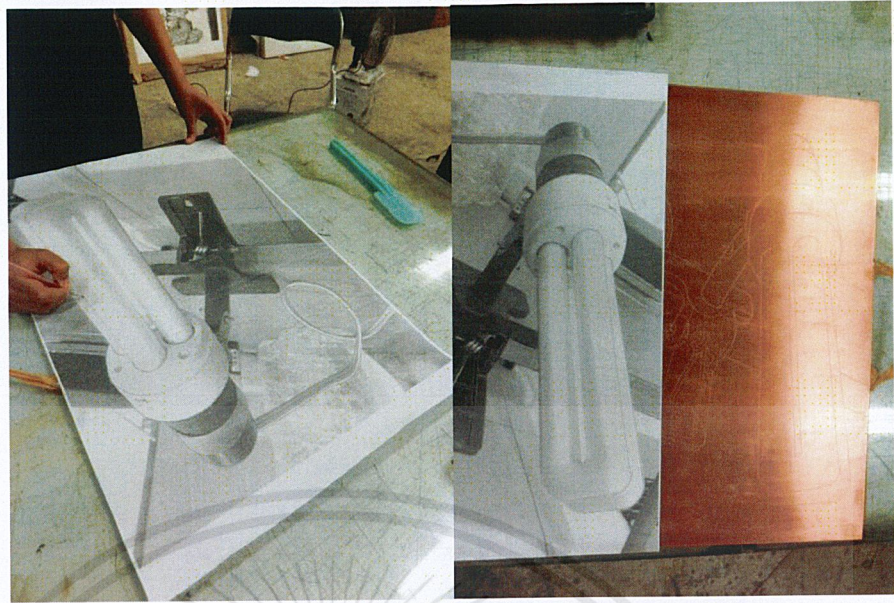
ใช้กรรียงตัดจารบีพอประมาณแล้วป้ายตรงโต๊ะ ที่เตรียมไว้เพื่อนำลูกกลิ้งมากลึงจารบีที่ผสมแล้ว

ภาพที่ 3.37 ขั้นตอนการกลึงผงขอฟกราวลงต้นแบบ

การตัดลอกต้นแบบลงบนแม่พิมพ์ด้วยวิธีทำขอฟกราวให้มีสีเข้ม โดยพอประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.38 ขั้นตอนการลอกต้นแบบลงบนแม่พิมพ์

จากนั้นนำกระดาษต้นแบบที่กลิ้งหมึกซอฟต์แวร์มาวางทับบนแม่พิมพ์ จากนั้นนำปากกาหรือดินสอร่างต้นแบบลงบนแม่พิมพ์ เมื่อเสร็จแล้วลอกกระดาษต้นแบบออกจะเห็นลายเส้นต้นแบบอยู่บนแม่พิมพ์

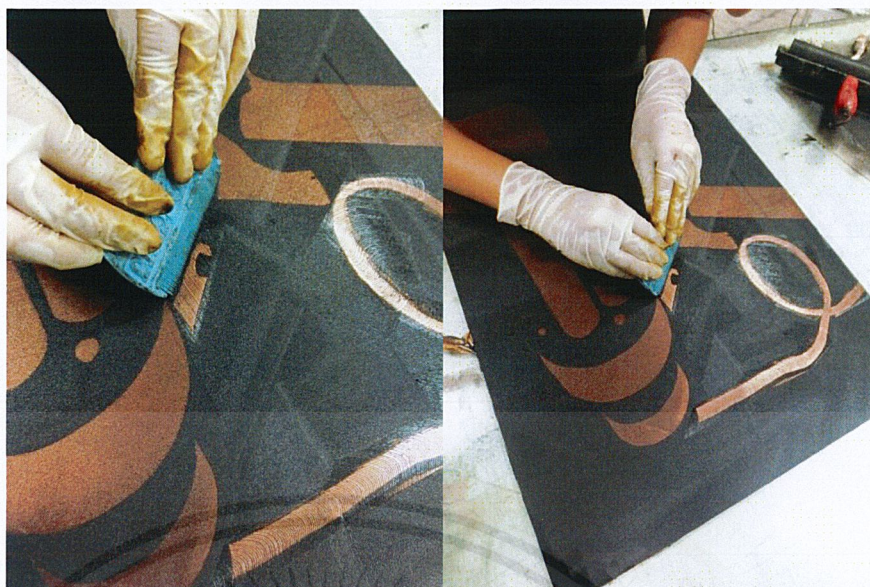

ภาพที่ 3.39 ขั้นตอนกลางกลิ้งผงซอฟต์แวร์ลงบนแม่พิมพ์

จากขั้นตอนที่แล้วให้นำลูกกลิ้งที่กลิ้งจารบีแล้วมากลิ้งทับแม่พิมพ์ที่ลายเส้นที่ลอกไว้

กลิ้งจนกว่าแม่พิมพ์จะมีสีเข้มขึ้นลายเส้นจะยังคงอยู่ไม่จางหาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

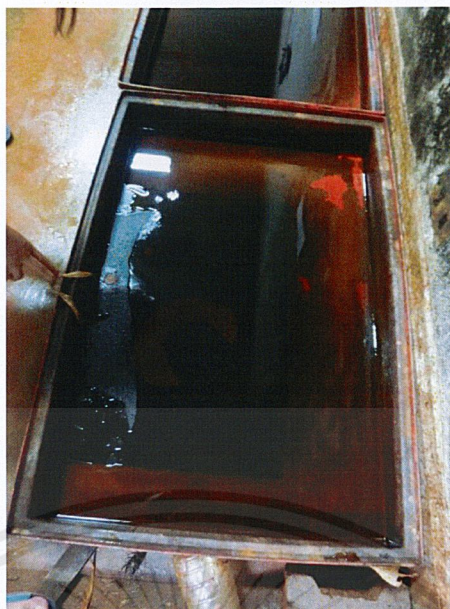
ภาพที่ 3.40 ขั้นตอนการปาดหวีลงบนแม่พิมพ์

ใช้หวีที่เตรียมไว้ขนาดต่างๆมาปาดตรงส่วนที่ต้องการให้เกิดเป็นลายเส้น

ภาพที่ 3.41 ขั้นตอนการผสมกรด

ผสมกรดกับน้ำสะอาดด้วยปริมาณ กรดสองกิโลกรัมต่อน้ำสี่ลิตร(กรดหนึ่งกิโลกรัมต่อน้ำสองลิตร)ทิ้งไว้ประมาณครึ่งชั่วโมงหรือจนกว่ากรดจะละลาย ทาวานิชปิดบนแม่พิมพ์ส่วนที่ไม่ได้ปาดหวีหรือไม่ต้องการแล้วตากทิ้งไว้ให้วานิชแห้ง ก่อนจะนำแม่พิมพ์ไปแช่กรดที่เตรียมไว้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.42 ขั้นตอนการนำแม่พิมพ์แช่กรด

นำแม่พิมพ์ที่แห้งไปแช่ในกรดที่ละลายไว้แล้ว แช่แม่พิมพ์ทิ้งไว้ประมาณ 45 นาทีถึง 1 ชั่วโมง(ตามความต้องการว่าอยากให้กรดกัดแม่พิมพ์ลึกแค่ไหน)

ภาพที่ 3.43 ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์

เมื่อครบตามเวลาที่แช่แม่พิมพ์ขึ้นมาล้างน้ำสะอาดให้ทั่วทั้งแม่พิมพ์

ภาพที่ 3.44 ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ด้วยทินเนอร์ น้ำมันสน

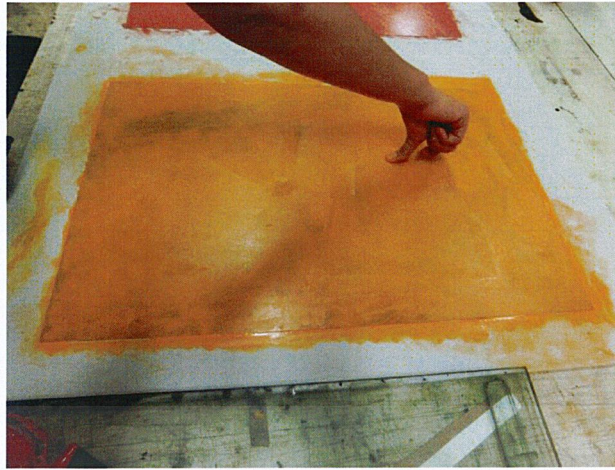
จากข้อที่กล่าวมานี้เป็นขั้นตอนที่ทำเฉพาะตำแหน่ง หลังจากนั้นให้ทำเพิ่มในตำแหน่งอื่นจนครบทั้งภาพด้วยวิธีการเดิม

ภาพที่ 3.45 ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์เตรียมอุดหมึก

เมื่อได้ลายเส้นทั่วทั้งแม่พิมพ์แล้ว นำแม่พิมพ์มาเช็ดด้วยทินเนอร์กับน้ำมันสนจนราบวานิชกับจารบีออกหมดก็ล้างแม่พิมพ์ด้วยผงซักฟอกกับน้ำปลาเพื่อไม่ให้แม่พิมพ์สกปรกกลายเป็นสีชมพู จากนั้นนำแม่พิมพ์ไปล้างน้ำสะอาด ตากให้แห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.46 ขั้นตอนการอุดหมึกพิมพ์

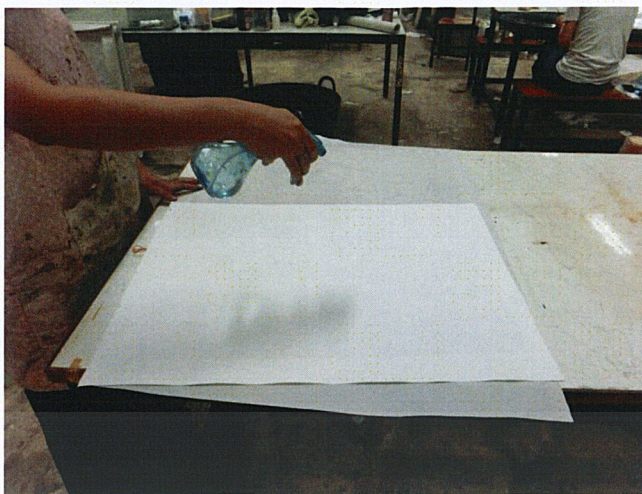
ผสมหมึกพิมพ์ตามสีที่ต้องการเมื่อแม่พิมพ์แห้งก็ใช้ยางปาดนำสีปาดลงบนแม่พิมพ์ให้ทั่ว
ใช้นิ้วหัวแม่มืออุดให้หมึกลงตามร่องที่กรดกัดไว้ให้ทั่วแผ่น

ภาพที่ 3.47 ขั้นตอนการเซ็ดหมึกพิมพ์

นำกระดาษลอกกลายมาเซ็ดหมึกบนแม่พิมพ์จนกว่าแม่พิมพ์จะสะอาด แต่หมึกพิมพ์ยังคงติด
อยู่ตามร่องที่กัดกรดไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.48 ขั้นตอนการเตรียมกระดาษพิมพ์งาน

ใช้ฟอล์กที่ฉีดลงไปบนกระดาษฟาเบียโนทั้งสองด้านให้เปียกชุ่มแล้วใช้กระดาษบรูฟซับน้ำที่กระดาษฟาเบียโนทั้งสองด้านให้พอหมาดเพื่อเตรียมการพิมพ์

ภาพที่ 3.49 ขั้นตอนการเตรียมพิมพ์

นำกระดาษบรูฟไปวางตรงแท่นพิมพ์แล้วเอาแม่พิมพ์มาทับกระดาษบรูฟ แล้วนำกระดาษฟาเบียโนที่เตรียมไว้มาวางทับแม่พิมพ์ให้ตรงกับแม่พิมพ์ไม่เอียงข้างใดข้างหนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.50 ขั้นตอนการพิมพ์

จากนั้นนำกระดาษรูปมาทับอีกสองสามแผ่นวางผ้าสักกราชปิดชั้นบนสุดเพื่อทำการพิมพ์
ปรับแทนพิมพ์ให้พอดีไม่หลวมหรือแน่นจนเกินไปทั้งสองฝั่งจากนั้นทำการหมุนแทนพิมพ์

ภาพที่ 3.51 ขั้นตอนการติดเทปกาวน้ำ

จากนั้นเมื่อพิมพ์เสร็จนำกระดาษที่พิมพ์แล้ววางบนไม้กระดาน นำกระดาษกาวน้ำมาติดลง
บนมุมทั้งสี่ด้านเพื่อให้กระดาษตึง เป็นอันเสร็จขั้นตอนการพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

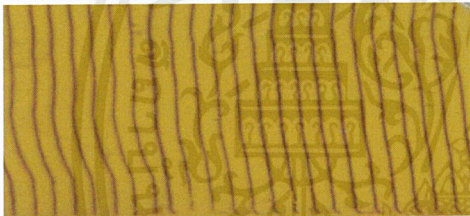
บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

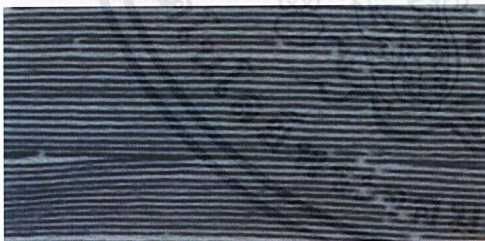
ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์องค์ประกอบในงานของข้าพเจ้านั้น จะเป็นการจัดองค์ประกอบที่เรียบง่าย ไม่มีความซับซ้อนมากนัก เป็นการสร้างดุลยภาพ โดยมักจะใช้การจัดองค์ประกอบให้สองข้างมีความเท่ากัน เพราะสามารถแสดงออกถึงเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอได้อย่างลงตัว

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

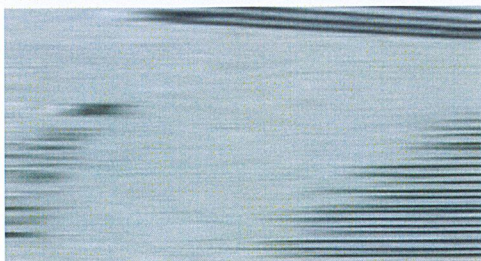
สี (Colour)

ก. สีในผลงานเป็นส่วนกำหนดขอบเขตหรือเน้นรูปทรง สียังบ่งบอกถึงความเป็นเพศสภาพในตัวผลงาน

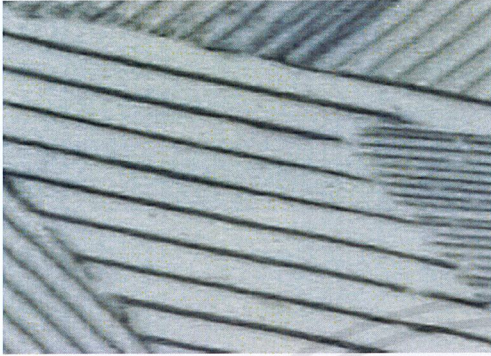

ข. สีที่เกิดจากเส้น เมื่อเส้นซ้อนกันมีความถี่ก็จะเกิดน้ำหนักของแสงเงา แต่ละสีที่เลือกก็จะเป็นความเป็นพาสเทลรวมๆแล้วมีความนุ่มนวลไม่แสดงถึงตัววัตถุที่แข็งแกร่งในตัวเส้น

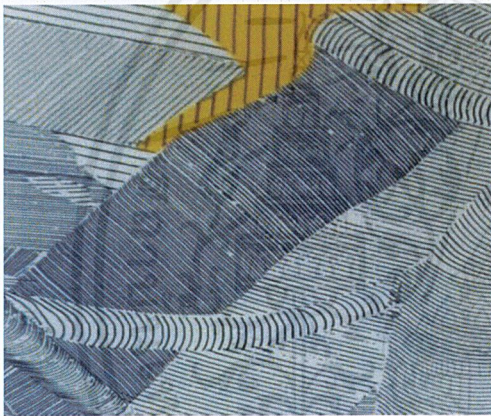

ค. พื้นกระดาษสีขาวที่อยู่ระหว่างเส้น สีมืดต่อภาพถือว่าเป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นในผลงานทำให้ภาพมีความสัมพันธ์กันทั้งภาพ

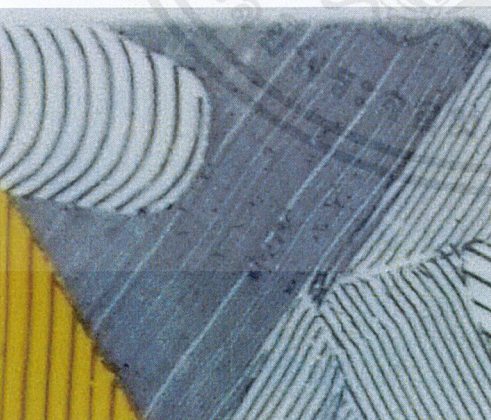
น้ำหนัก (Volume)

ก. น้ำหนักที่เกิดจากเส้นที่มีความถี่
ความห่าง

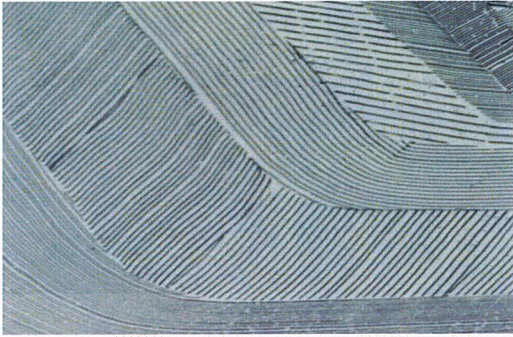

ข. น้ำหนักงานนอกจากเกิดจากเส้นที่มีความถี่ห่าง ยังเกิดจากทิศทางของเส้นที่สัมพันธ์กับรูปทรง เช่น พื้นระนาบด้านตรงทิศทางของเส้นก็จะตรงส่วนพื้นระนาบที่อยู่ด้านเฉียงลักษณะทิศทางของเส้นก็จะเฉียงตามพื้นระนาบนั้น

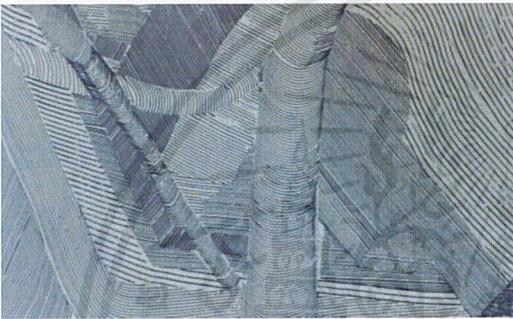

ค. บริเวณเงาเข้มจัดก็ต้องมีน้ำหนักพื้นที่ของสีเข้ามาแทน เป็นลักษณะของพื้นที่ว่างที่ทับลงไปบนเส้น ซึ่งจะเห็นได้จากสายไฟจะมีแถบสีปิดจะเกิดขึ้นมาอีกน้ำหนักหนึ่ง ซึ่งจะน้ำหนักที่เน้นจุดสนใจของภาพ

เส้น (Lines)

ก. เส้นมีความสัมพันธ์มากที่สุด เส้นจะเป็นตัวนำทิศทาง นำความรู้สึก เส้นในภาพเป็นส่วนที่กำหนดอารมณ์ของภาพทั้งหมดแบ่งส่วนของความเป็นเพศหญิง เพศชาย

ข. เส้นยังเป็นตัวกำหนดขอบเขตขอบของวัตถุและน้ำหนักของวัตถุ

ค. เส้นโค้ง เส้นนอน เส้นตั้ง เส้นตั้งเส้นเหล่านี้ที่เห็นในผลงานจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของวัตถุและน้ำหนักของวัตถุ นอกจากการให้ความรู้สึกของลักษณะเส้นทั่วไปในเชิงองค์ประกอบศิลป์แล้ว

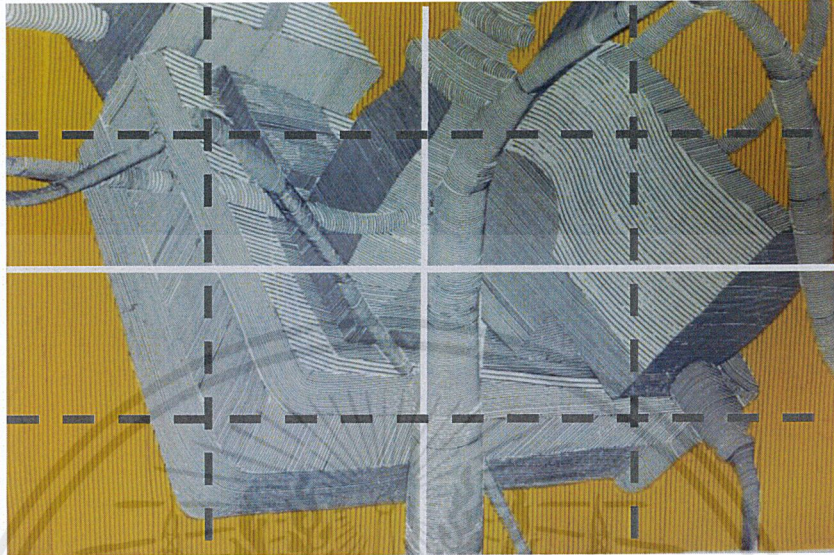
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

องค์ประกอบภาพเป็นหลักสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากศิลปะใดๆก็ตามล้วนมีหลักการในการสร้างชิ้นงานให้มีความลงตัว องค์ประกอบมีคุณค่าทางด้านรูปทรง และคุณค่าทางด้านเรื่องราวมีเกิดจากรูปทรง เกิดจากการนำเอา องค์ประกอบต่างๆของศิลปะทางทัศนธาตุมาจัดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดความงาม ถ้าองค์ประกอบที่จัดขึ้นไม่สัมพันธ์กับเนื้อหาเรื่องราวที่นำเสนอ งานศิลปะนั้นก็ขาดคุณค่าทางความงามไป การจัดองค์ประกอบศิลป์ จึงมีความสำคัญในการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้งานศิลปะทรงคุณค่าทางความงามอย่างสมบูรณ์

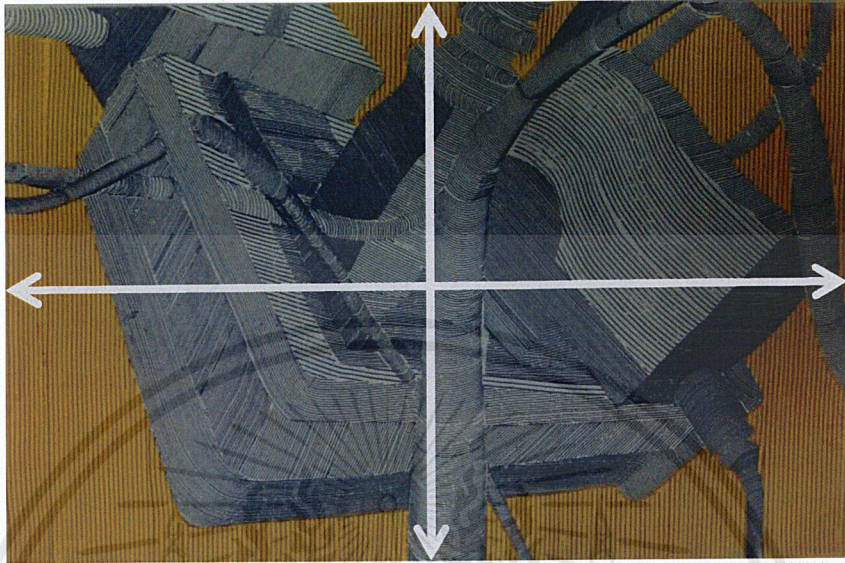
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เอกภาพ

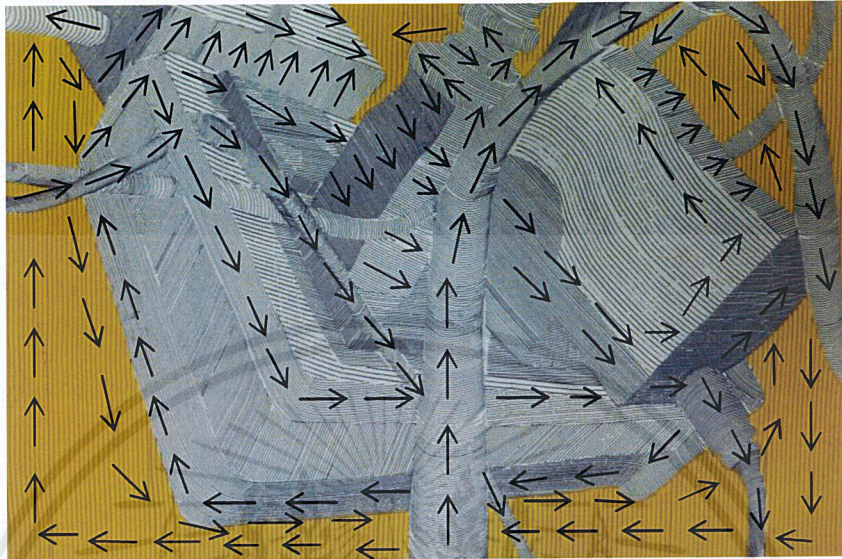
ส่วนที่เป็นสายไฟเลียนสายสมดุลกับสายไฟที่อยู่ด้านบน รายละเอียดของตรงกลางภาพ ซ้ายบนจะมีรายละเอียดเยอะที่สุดจะลือกับมุมมองด้วยซ้ายล่างก็จะสมดุลกันพอดี

2. ความสมดุล (Balance)

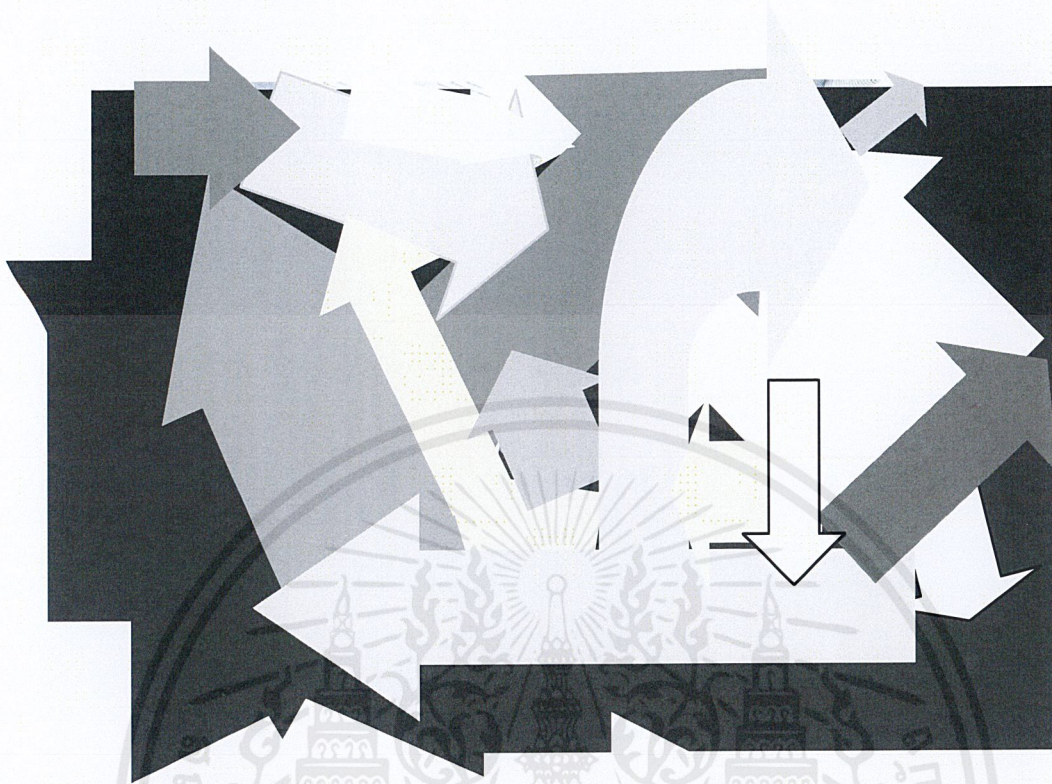
การจัดองค์ประกอบที่ให้ความสมดุลที่มีน้ำหนักน้ำและองค์ประกอบที่มีความสมดุลทั้งสองข้าง
 ทั้งกันเพื่อไม่ให้ภาพเอียงไปข้างใดข้างหนึ่งภาพรวม จึงเห็นว่าผลงานนี้จะอยู่ตรงกลางมีจุดสายตา
 ทางเดียว

3. การเคลื่อนไหว (Movement)

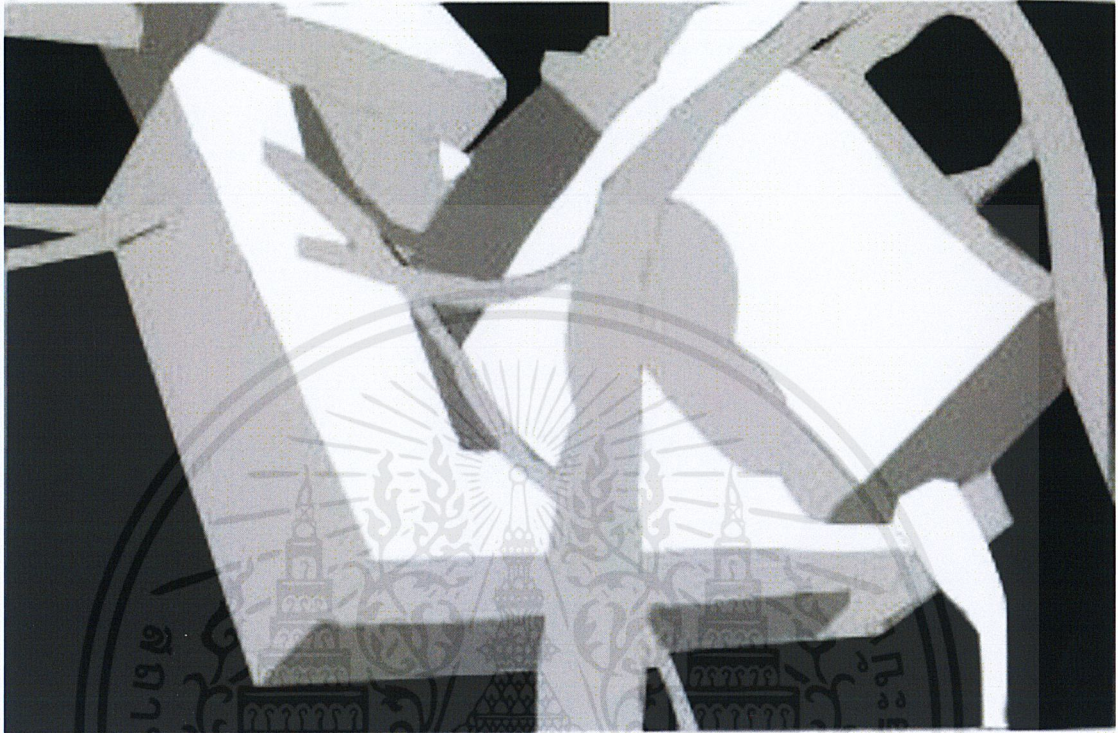
ในภาพเกิดความเคลื่อนไหวเกือบทั้งภาพ เพราะทิศทางของเส้นเป็นตัวกำหนดความเคลื่อนไหวของภาพ เส้นจะวิ่งไปตามการเคลื่อนไหวของวัตถุ ความเคลื่อนไหวจะถูกสื่อไปกับโครงสร้างของทั้งหมดวัตถุ ความเคลื่อนไหวเป็นส่วนสำคัญในการสร้างภาพของข้าพเจ้า ความเคลื่อนไหวโดยรวมจะมีทิศทางของสายไฟพุ่งขึ้นด้านบนแต่เส้นที่ลัดกับสายไฟเพื่อสร้างความกลมก็จะสร้างมวลของวัตถุด้วยความเคลื่อนไหวของเส้นที่ลัดไปกับโครงสร้างของสายไฟ นอกจากนั้นความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นก็เกิดจากรูปทรงต่างๆทิศทางของรูปทรงที่จะทำให้เกิดเป็นสามมิติ

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนที่มีในผลงานของข้าพเจ้าคือ สัดส่วนที่มีพื้นที่ๆใกล้เคียงกันซ้อนกันอยู่ สัดส่วนที่ทำเป็นโครงสร้างใหญ่เป็นสัดส่วนที่มีความสัมพันธ์กัน มีขนาดใกล้เคียงกันไม่มีส่วนที่เป็นรายละเอียดยิบย่อย

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นคือ สายไฟที่อยู่ส่วนหน้า ความเป็นรองในระดับที่สองคือ กลุ่มเต้ารับสายไฟ
ความเป็นรองในระดับที่สามคือ พื้นหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ “ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ” นี้เป็นเรื่องราวการนำเสนอในแง่มุมมองของเรื่องคู่ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือวัตถุที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่จำเป็นต้องมีคู่และความเป็นเพศสภาพ อาจจะมีบางอย่างที่แตกต่างกันแต่ต้องอยู่ด้วยกันใช้ร่วมกัน เป็นการสร้างหลากหลายความคิดหลากหลายมุมมอง ในเรื่องของการใช้ชีวิตประจำวันที่สิ่งแวดล้อมรอบข้างทุกอย่างต้องใช้คำว่าคู่หรือต้องใช้เป็นคู่หรืออยู่ร่วมกันเป็นคู่ เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันโดยที่แต่ละคนแต่ละอย่างมีนิสัยใจคอที่ต่างกันกัน มีรูปร่างลักษณะที่ไม่เหมือนกันแต่จำเป็นต้องเอื้ออำนวยต่อกันเพื่อให้สองสิ่งที่อยู่ร่วมกันหรือใช้ร่วมกันดำรงคำว่าคู่อยู่ได้

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ที่ผ่านมาเป็นกระบวนการอันหนึ่งในทางที่จะฝึกฝนและพัฒนาการทางภาพพิมพ์ต่อไปในอนาคต และเป็นการสร้างสรรค์ความสมบูรณ์แบบตามลักษณะของการสร้างสรรค์ ซึ่งการแบ่งขั้นตอนการสร้างสรรค์ให้เกิดความชัดเจนทั้งทางเทคนิคและทั้งทางการสร้างรูปทรง อันเป็นองค์ประกอบของศิลปนิพนธ์ที่มีความสำคัญทุกขั้นตอนและทุกสิ่งทีกระทำลงไปในแนวปฏิบัติงานมีผลกระทบต่อภาพรวมของผลงาน และเป็นสมมุติฐานที่ทำให้เกิดการพัฒนาโดยการมองผลที่เกิดขึ้นทางทัศนธาตุ ไม่ว่าจะเป็น เส้น รูปทรง น้ำหนัก แสงเงา ปริมาตร และการนำเสนอ ซึ่งการพัฒนาจะต้องอยู่บนพื้นฐานและขอบเขตของวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายเพื่อมิทำให้เกิดการหลงทางหรือมากเกินไปหรือไม่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายที่วางไว้ในศิลปนิพนธ์ อันเป็นความสำคัญที่จะมาได้จากการพัฒนาและสร้างสรรค์อย่างตรงประเด็นตรงจุดโดยจะต้องตรงไปตรงมาต่อเป้าหมายและข้อบกพร่องอย่างชัดเจนในแต่ละขั้นตอน ซึ่งผู้สร้างสรรค์จะสามารถสัมผัสได้กับปัญหาโดยตรง

ผลงานศิลปนิพนธ์ก็เป็นประสบการณ์อันหนึ่งที่ได้ผ่านการเรียนรู้ การวิเคราะห์และแนะนำจากท่านอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องตลอดเวลานับเป็นประสบการณ์อันดียิ่งสำหรับตัวข้าพเจ้าเอง

การเรียนรู้และการแสดงออกทางรูปธรรมในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้แก่ผู้คนที่ได้เห็น ได้รับรู้ถึงคุณค่าและมีทัศนคติที่ดีต่อศิลปะได้บ้างพอสมควร

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ใช้เทคนิคพิเศษในการสร้างสรรค์คือ การใช้หวีทำให้เกิดเป็นเส้นซึ่งเป็นจุดสำคัญของภาพ ซึ่งเวลาต้องใช้ความประณีตในการจับหวีปาดลงบนแม่พิมพ์พอสมควร เพราะถ้าการจับหวีไม่แน่นจะทำให้เส้นออกมาไม่สมบูรณ์ เช่น เส้นเฉียงไปในทิศทางที่ไม่เหมือนต้นแบบ เส้นไม่เกิดความคมชัด เป็นต้น
2. การผสมผงวานิชที่ไม่ได้ตามปริมาณ จะทำให้อาจเวลาผงขอฟกราวไปใช้ลงบนแม่พิมพ์จะปิดรอยร้าวไม่สนิท พอนำไปแช่จะทำให้กรดกัดแม่พิมพ์จนรอยร้าวเล็กทำให้ได้ผลงานที่ไม่สมบูรณ์ด้วยเช่นกัน
3. ขั้นตอนการเช็ดหมึกพิมพ์ก็เป็นส่วนสำคัญ ควรให้ความสำคัญตรวจทานและเช็ดแม่พิมพ์ให้สะอาดก่อนจะนำแม่พิมพ์ไปเข้าแท่นพิมพ์ ถ้าเช็ดหมึกพิมพ์ไม่สะอาดก็จะทำให้หมึกส่วนที่ไม่ต้องการติดไปกับผลงานด้วย

เอกสารอ้างอิง

ข้อมูลจาก World Wide Web

“ Phra Dr. Anil อนินิต Sakya ศากยะ” , <https://www.l3nr.org/posts/499188>

“แสงและเงา”

<http://www.supremeprint.net/index.php?lay=show&ac=article&Id=539236234&Ntype=17>

<http://www.prc.ac.th/newart/webart/element03.html>

“ข้อมูลศิลปิน”

http://en.wikipedia.org/wiki/Beau_Brummell

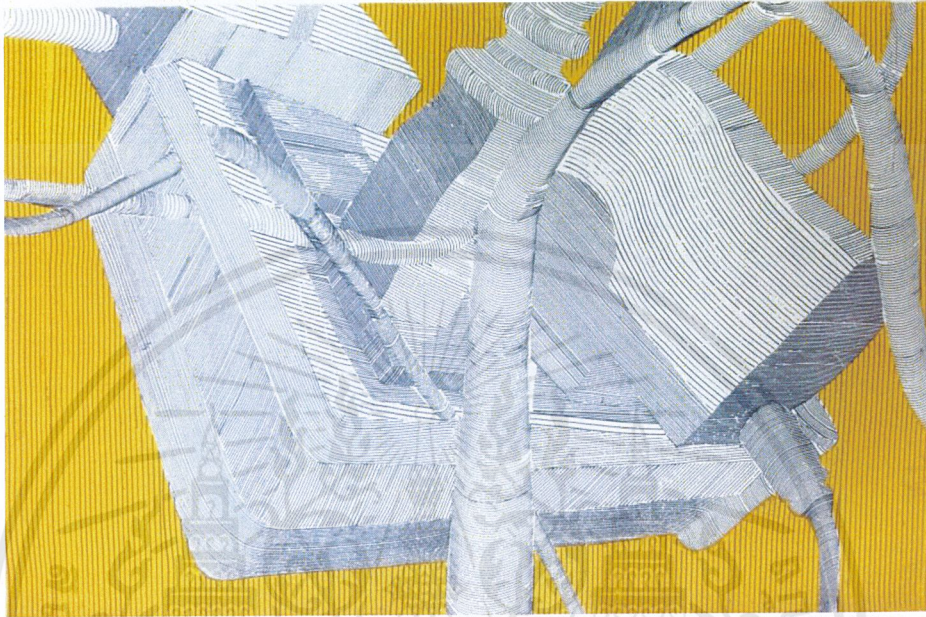

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานภาพศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ I, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ II, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

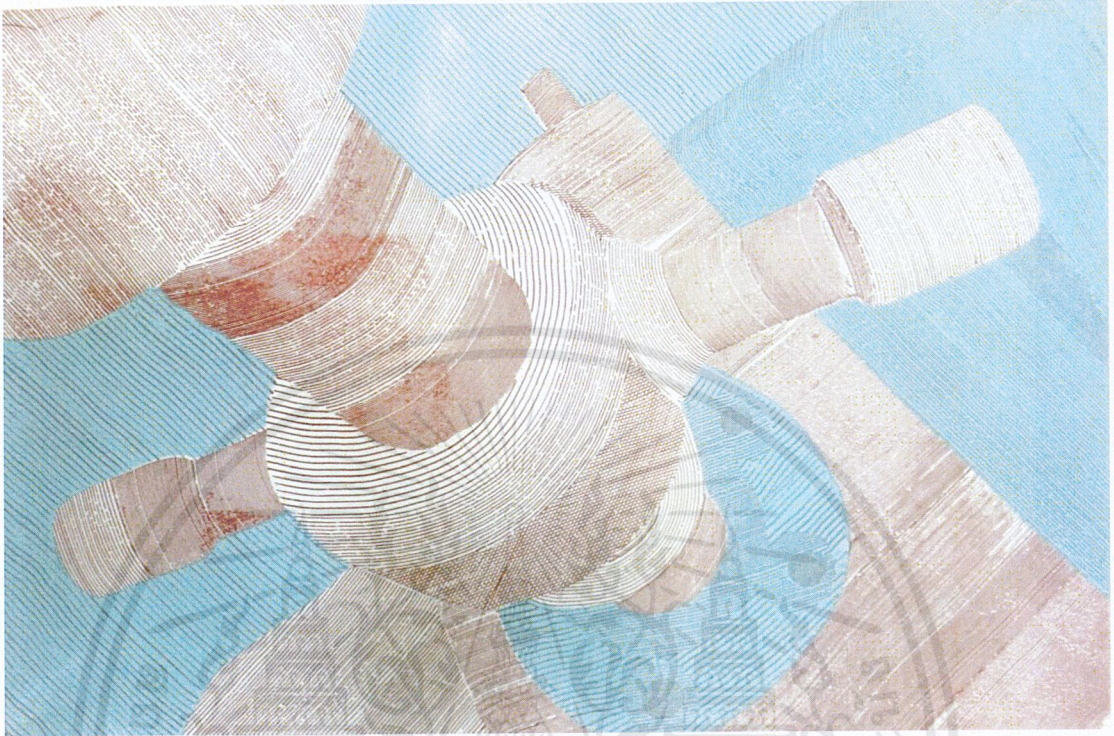

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ III, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

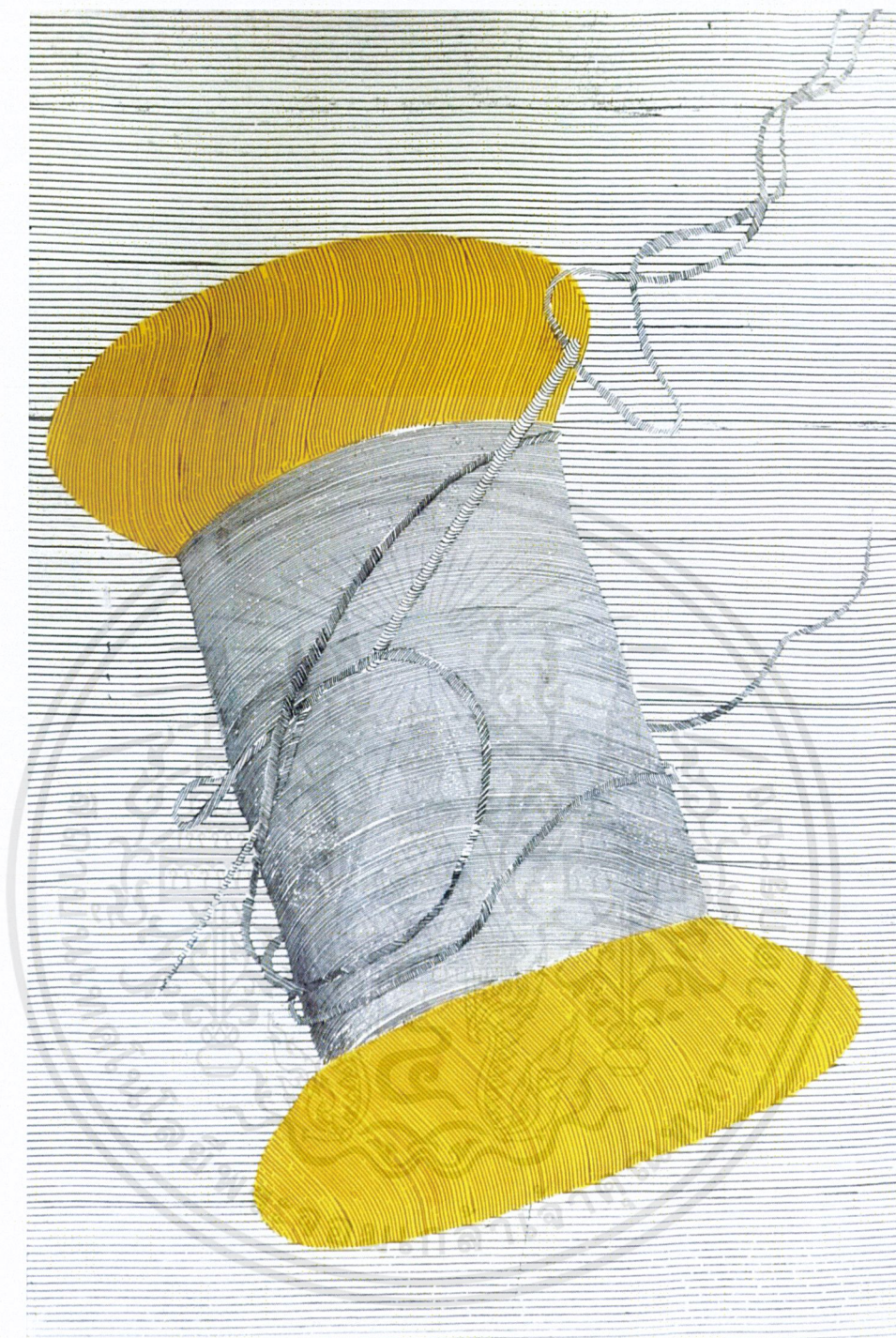

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ IV, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

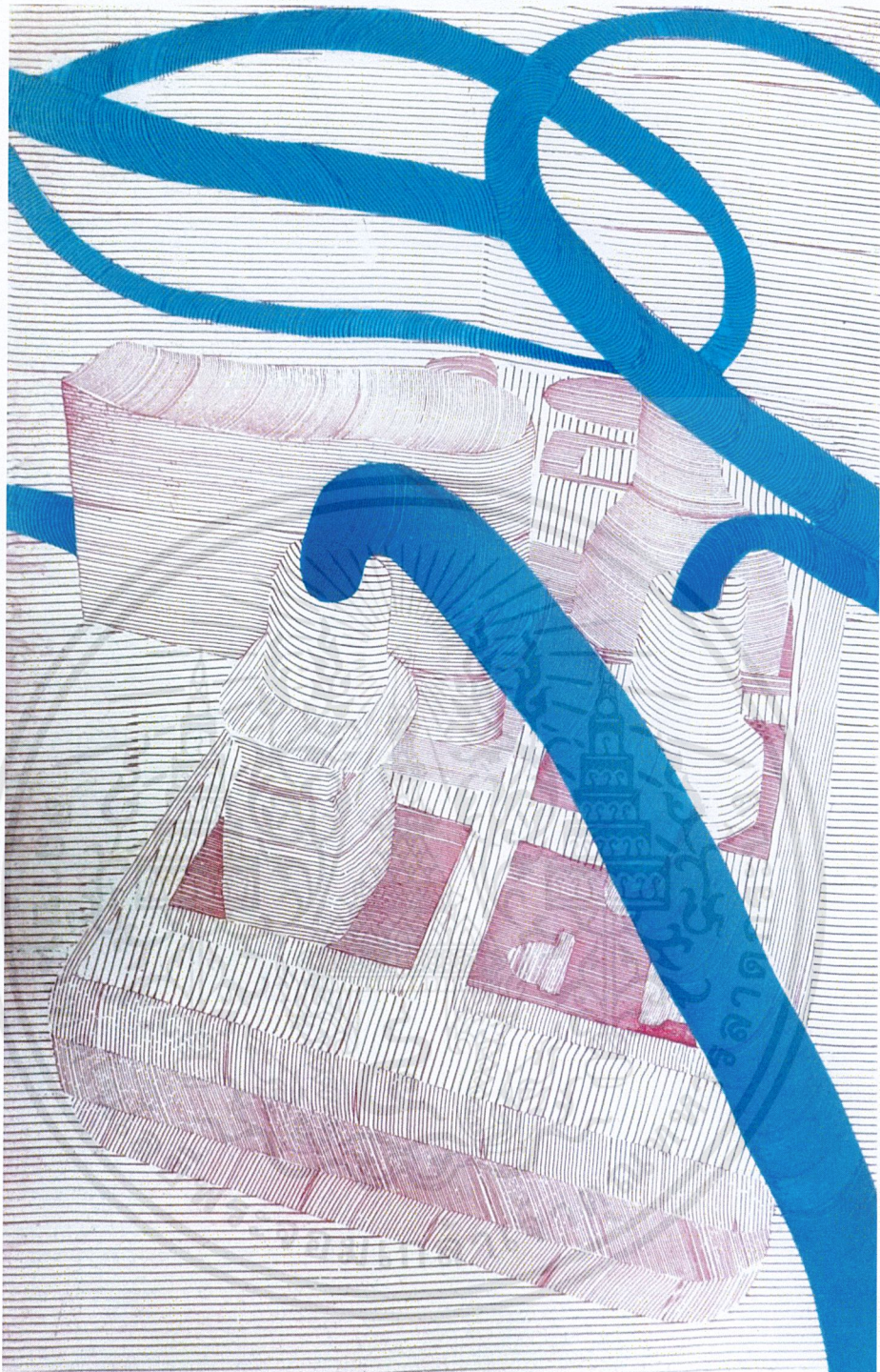

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ V, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

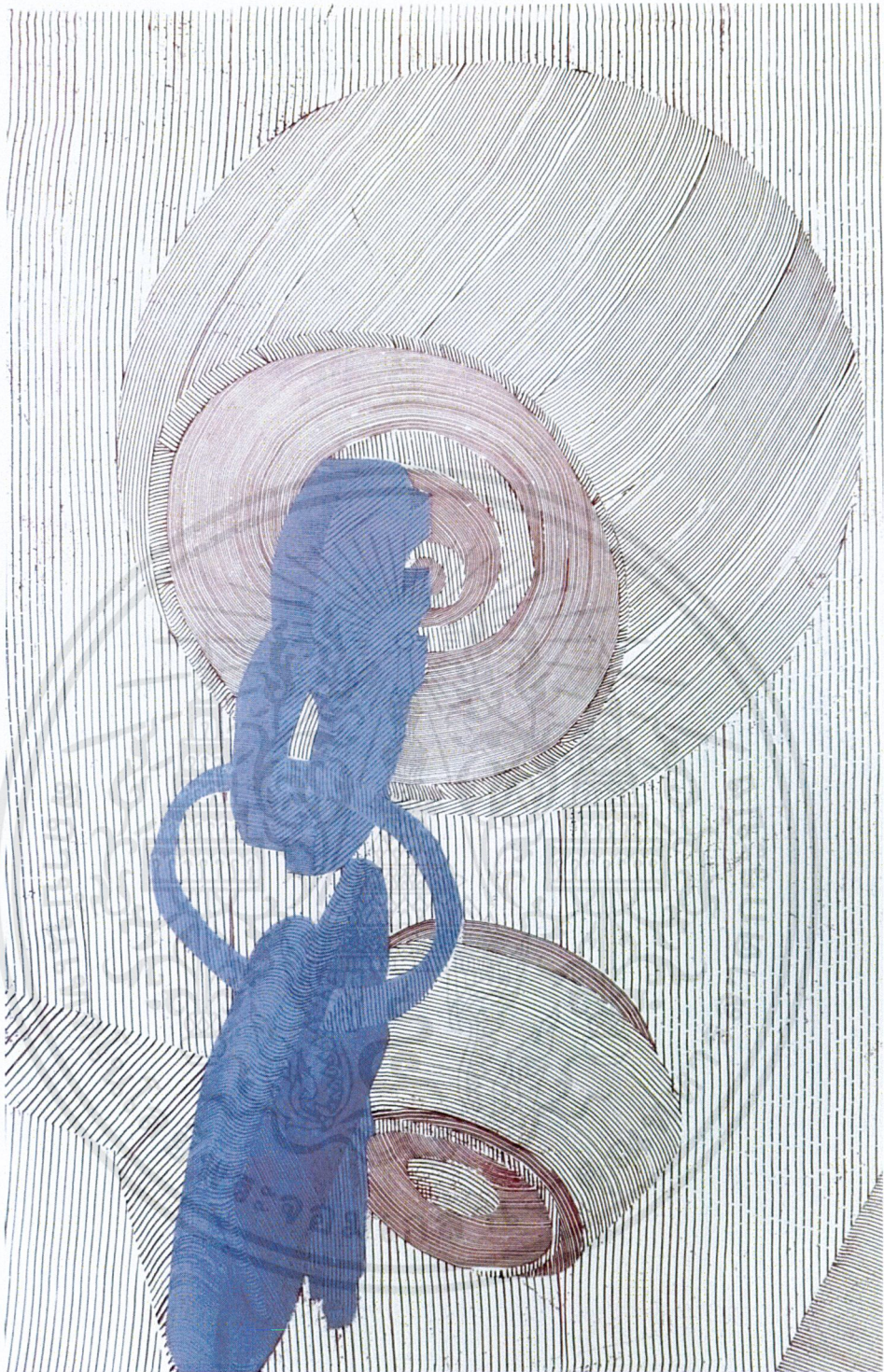

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ VI, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ VII, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ VIII, 2557

เทคนิค ภาพพิมพ์โลหะ (Etching)

ขนาด 60x40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

